

Dreptatea

SĂPTĂMÂNAL AL PARTIDULUI NAȚIONAL ȚĂRĂNESC CREȘTIN DEMOCRAT

20 mai - între malefic și benefic

Cu patru ani în urmă, ziua de 20 mai a căzut într-o duminică. Era Duminica Orbului și, după o jumătate de secol, poporul român era chemat să participe la primele alegeri libere. Prezența la urne a fost masivă și întreaga Europă a asistat uluită la un spectacol incredibil: după ce a trăit decenii în șir sub tirania dictaturii comuniste, după ce părea că a spulberat pur și simplu odiosul regim dând jertfe grele, poporul român "facea coadă la comunism"!!! Ceea

ce pentru cei aflați în afara granițelor (ării) părea de neînțeles, pentru noi avea o explicație simplă: românii, imensei lor majorități, nu le-a fost îngăduit să înțeleagă și apoi să creadă că există și o altă alternativă. Că se poate trăi și altfel, mult mai bine, în cadrul altui regim politic. Că are șansa istorică de a scăpa definitiv și de comunism, așa cum a scăpat de Ceaușescu, adică îngropându-l. În urma unei campanii electorale susținută cu cele mai abjecte metode și mijloace, folosindu-se de toate instrumentele puterii pe care o acaparase în mod ilegal, nomenclatura comunistă din eşaloanele doi și trei a determinat electoratul să-i legitimizeze puterea și, implicit, privilegiile. Iar poporul român, lipsit de o educație politică elementară, s-a comportat asemenea unui câine ținut toată viața în lanț, doar cu posibilitatea de a se învârti în cerc în jurul parului de care era legat. Eliberat la bătrânețe, câinele nu a îndrăznit să depășească măcar cu un centimetru perimetrul înlanțuirii sale. Pentru bietul animal întregul univers se reducea la acel cerc. Chiar dacă era înlanțuit, avea certitudinea supraviețuirii sale, pe când, liber fiind, dacă s-ar fi aventurat în necunoscut ar fi pierdut orice certitudine. Când scabroșii demagogi neocomuniști au asigurat poporul român că vor aduce raiul pe pământ tocmai în România, că ei și numai ei sunt chemați să-l fericească și să-l fericească de orice schimbare fundamentală, electoratul a reacționat asemenea câinelui eliberat din lanț la bătrânețe: nu a îndrăznit să accepte schimbarea. Conștințele sunt cunoscute. Astăzi dorinței de schimbare i-a luat locul nevoia de

schimbare. Poporul român s-a dezmeticit și a înțeles că dacă va mai acorda increderea sa aceluiași vechi bolșevici, deghizați în democrați, dar și mai hârșiți în rele, falimentul va fi total. Din fericire, concomitent cu consolidarea frauduloasă a puterii neocomuniștilor, s-a constituit și o opoziție din ce în ce mai puternică, din ce în ce mai credibilă.

Trăim sub semnul relativului și probabil că și acest semn reprezintă una

unui vis și aniversăm nașterea unui om.

Dacă aș putea, aș face din PNȚCD un partid chiar mai puternic decât este: l-aș aduce pe Regele Mihai în țară și aș reinstaura monarhia constituțională; aș readuce România în hotarele ei firești trasate la 1 Decembrie 1918; aș repune morala creștină la temelie; aș transforma toate structurile sistemului totalitar în structuri ale democrației; i-aș aduna laolaltă pe toți călăii, uneltele ale

României viitoare, creând elitele culturale de care avem atâtă nevoie; aș face din poporul român un popor sănătos, viguros, dornic să aducă pe lume noi generații de copii; aș face din România o țară respectată în lume, căutată de parteneri serioși de afaceri și de vizitatori veniți de pretutindeni, o țară pe care să nu se mai îndure nimeni să o părăsească. Dacă aș putea, aș face din toate aceste visuri și din multe altele realități, împlinindu-le

după un program care chiar există, întocmit de oameni competenți și responsabili. Înainte de toate, însă, aș convinge electoratul român că fără sprijinul său nu aș putea face nimic din toate acestea și l-aș îndemna să nu ezite, să meargă alături de noi. L-aș face să înțeleagă că în votul său stă soarta acestei țări. Care poate rămâne aceeași sau poate fi schimbată fundamental. Este evident că singur nu aș putea face nimic dar, din fericire, nu sunt singur. Sunt unul dintre numeroșii membri și susținători ai PNȚCD. Împreună și în cadrul Convenției Democratice vom putea face tot ce ne-am propus pentru binele României. Avem și forța, avem și credința necesare. Și, mai ales, avem lideri politici pe care nici o altă formațiune politică nu se poate mândri că îi are. Tocmai din aceste motive fac apel la toți țărăniștii să participe cu toate puterile și cu tot sufletul la acțiunea prin care să convertim în fapte toate idealurile noastre. Iar peste doi ani, când vom fi suficient de înzestrați, să le dăruim la o aniversare jubiliară celui care a contribuit cel mai pregnant la realizarea lor. Un dar de o consistență extraordinară, din care personal nu se va alege cu nimic, dar pentru care a sacrificat totul. I se cuvine și il va avea la termenul sorocit. Pană atunci însă, în numele săptămânalului "Dreptatea", îi urez domnului Corneliu Coposu, cu prilejul zilei de 20 mai, data la care își aniversează ziua de naștere, multă sănătate, putere de muncă și "La mulți ani!"

Mircea Vlad

din șansele dănuirii noastre. Nu există Bine absolut, după cum nu există nici Rău absolut. Dacă, analizată dintr-un anumit punct de vedere, semnificația zilei de 20 mai o putem considera malefică pentru poporul român, la o altă analiză, circumscrisă unui alt punct de vedere, vom constata că este de fapt de-a dreptul benefic. Este zi de comemorare, dar și zi de aniversare. Comemorăm mistuirea

regimului comunist; le-aș cere să-și mărturisască toate crimele, să facă penitență și apoi le-aș acorda iertarea; aș transforma sinistrele temnițe în muzee ale holocaustului comunist; aș face din fiecare țărăn român un cetățean mândru și demn, stăpân pe bucată lui de pământ, pe inventarul agricol, pe acareturile și pe animalele din ograda sa; aș face din învățământul românesc piatra de hotar a

regimului comunist; le-aș cere să-și mărturisască toate crimele, să facă penitență și apoi le-aș acorda iertarea; aș transforma sinistrele temnițe în muzee ale holocaustului comunist; aș face din fiecare țărăn român un cetățean mândru și demn, stăpân pe bucată lui de pământ, pe inventarul agricol, pe acareturile și pe animalele din ograda sa; aș face din învățământul românesc piatra de hotar a

Maxima săptămânii:
 "Doarme norocul celui care doarme, șade norocul celui care șade, umblă norocul celui care umblă". (Proverb chinez)

Biemeride

18 - 24 Mai (Florar)

În acest interval pomenim pe Sfânta Elena, mama împăratului Constantin cel Mare, întâiul împărat creștin, canonizat și el. Sfânta Elena era din familia Flavia, care, încă de pe timpul lui Vespasian, număra mulți creștini. După ce Constantin se sui pe tron și, cu ajutorul lui Dumnezeu, învinse trupele superioare numerice ale lui Licinie, urmă o perioadă de pace și progres în întregul Imperiu, iar creștinismul deveni religie de stat. Sub impulsul pioșilor împărați s-au clădit și s-au împodobit multe biserici. Deși în vârstă de 80 de ani, Sfânta Împărăteasă Mamă plecă în Palestina, unde zidi măreața biserică din Ierusalim. Sfintii împărați Constantin și Elena sunt sărbătoriți la 21 Mai.

18.05.1845: Sub îngrijirea lui Mihail Kogălniceanu, la Iași vede lumina tiparului prima ediție a cronicilor lui Miron Costin, Gr. Ureche, și Ion Neculce sub denumirea de "Letopisețul Țării Moldovei".
19.05.1874: Între Predeal și Vărciorova se face joncțiunea dintre căile ferate din România și cele din Transilvania ocupată.
20.05.1821: Tudor Vladimirescu are de făcut față unor nemulțumiri ale căpitanilor săi. Pentru a înăbuși revolta care moceea, ordonă spânzurarea lui care moceea. A doua zi, Tudor va fi parăsit de ofiterii săi și predat Eteriei.
21.05.1910: Se înființează Muzeul Simu din București, care va fi demolat sub regimul comunist; o mare parte a operelor de artă vor fi împrăștiate, pierzându-li-se urma.
22.05.1878: Vasile Alecsandri este premiat la concursul "Societății Limbilor Romane" din Montpellier pentru "Cântecul Gintei Latine"; în țară, sărbătorirea poetului ia proporții naționale.
23.05.1991: Profesorul Ioan Petru Culianu de la Universitatea din Chicago, colaborator și continuator strălucit al savantului Mircea Eliade și cunoscut oponent al puterii neocomuniste instaurate la București, este asasinat cu focuri de revolver de "indivizi rămași neidentificați".
24.05.1960: Are loc premiera filmului "Valurile Dunării" în regia lui Liviu Ciulei.

Dr. Mihnea Dragomir

Muzeul Simu - superbă construcție în stil antic grec - a fost demolată de administrația comunistă, iar mare parte din comorile de artă pe care le adăpostea au fost împrăștiate

Cititorii întrebă, medicul răspunde

Doamnei M.G. de 26 ani, îi răspundem cu o mică întârziere, deoarece am așteptat ca medicul solicitat de dânsa să se întoarcă din străinătate. Puteți trece pe la noi dimineața între orele 8-15 pentru a ridica biletul de internare sau sunați la telefonul 614.32.64.

Tânărul nostru pacient **Radu Dobrescu** este așteptat la noi pentru a fi internat la Spitalul Colentina - Dermatologie; afecțiunea dumneavoastră nu se poate trata ambulatoriu.

Rugăm pe această cale pe cei care au disponibil produsul **SERMION** să-l aducă la noi la cabinet, fiind foarte necesar pentru un vechi prieten de-al nostru.

Datorită factorilor de risc crescuți în ultima perioadă, recomandăm pacienților noștri cardiaci să vină la cabinet sau să telefoneze pentru ajustarea tratamentului în funcție de starea generală a fiecăruia.

Domnul inginer Bobincu este rugat să o trimită pe doamna Bobincu la noi pentru a primi (în continuare) **RISORDAN** (în loc de **MAYCOR**).

Domnului Răducanu Tudor îi comunicăm pe această cale să treacă pe la noi pentru a primi **SPIRONOLACTONA** în cantitate mai mare.

Pentru doamna **Seredenciuc Victoria de 78 de ani din sectorul 2 București**, îi recomandăm de la noi **SANASTHMAX, EUFILINA** și **KLACID**.

Pentru **domnul Soare Dumitru** suferind de blefarocconjunctivită cronică îi recomandăm (de la noi din farmacie) **AZULENE 0,05%**, de picat în ochi 2-3 picături de 3 ori pe zi. Reveniți la

control după 30 zile.

Doamnelor Croitoru Nicolae din sectorul 2 avem pentru dumneavoastră **VITAMINA B1 și B6** pe care le păstrăm până veniți la noi.

Mai mulți pacienți de-ai noștri ne întreabă ce-i cu izvoarele termale din apropierea Bucureștilor și la ce sunt bune. Le răspundem că nu sunt bune la nimic, doar legate de dusul acolo, oboseala și cheltuiala.

În legătură cu accesul la farmacia "Caritas", mai mulți bolnavi ne cer lamuriri, cum se pot ridica de-acolo anumite medicamente și în ce condiții. Treceți pe la noi și vă vom da toate amănuntele. Se pot ridica **GRATUIT** orice fel de medicamente, cu rețeta de la noi, în funcție de cât de bine sunt aprovizionați. Noi (înem legătură cu danșii telefonice și suntem recunoscători de această colaborare.

Domnul Leac Iulian de 70 ani este așteptat la control și de asemeni pentru a primi **RISORDAN (ISOKET)** și **PENTOXIFILINA**. Vă comunicăm pe această cale că Ministerul Sănătății a hotărât ca nici o vitamină (nici vitamina E...) să nu se mai compenseze, iar în ultimul timp, prețul lor aproape s-a dublat, ajungând unele din ele, la mii de lei.

Cei ce au avut în perioada comunistă gospodărie individuală (și nu au fost membrii C.A.P.), nu primesc cartne de sănătate.

Dr. George Calalb

Asociația Umanitară România "Bernadette", intr. Cpt. Protescu nr. 3, etaj 2, apt. 3, sector 4, 75112 București - România, telefon general 17 45, fax 610 63 63, pune gratuit la dispoziția celor suferinzi și cu venituri mici (pensionari, șomeri, studenți) următoarele medicamente:
 - **EQUANIL 250 mg** (meprobamat)
 - **RULID 150 mg** (roxithromycine)
 - **EFFORTIL 5 mg** (etilefrine)

- **CEDUR RETARD** (bezafibratam)
 - **MEVALON 1000**
 - **LOMIR** (isradipina)

Medicamentele se vor distribui la sediul asociației pe bază de rețeta medicală simplă și dovadă de venituri, carnet student.

Președinte
 Eugenia Marie-Jeanne Curelescu

Anunț

Adunarea Generală a Convenției Medicilor Democrați are loc sâmbătă, 14 mai 1994, orele 11 - în sala din Bd Carol nr 34, sector II, București.

Președinte: **Dr. George Calalb**
 Secretar executiv: **Dr. Maria-Jana Vissarion**

Pierderi

Pierdut buletin de identitate, legitimație veteran nr. 1649, ficher RATB și metrou nr. 390014/1994 pe numele **Andronic Constantin**. Le declar nule.

Pierdut legitimație de veteran nr. 686/1992 și abonament RATB pe numele **Carnici Gheorghe**. Le declar nule.

Anunț

Organizația Muncitorească Centrală a PNTCD anunță membrii și simpatizanții săi că **Joi 10.05.1994, la ora 17, la sediul central din Bdul Carol I, nr. 34, în sala de ședințe din corpul B, etaj I, va vorbi dl dr. ec. MIRCEA CIUMARA, pe tema: "LEGEA BUGETELOR LOCALE"**.

Președinte: **Ion Lambru**
 Secretar general: **Vlad Roșca**

Dreptatea

Secretar general de redacție: **MIRCEA VLAD**
 Șefi de departament:
DAN BĂNICĂ: informații
OVIDIU PĂTRĂSCANU: politic
ȘTEFAN CALIGĂ: internațional
IOAN FRANCU: sport
 Fotoreporter: **PETTER GHEORGHE**
 Grafică și machetare:
IOANA BERCIU
 Secretariat:
MIHAELA MANOLACHE
 Financiar-contabilitate:
ECATERINA BUCĂ
 Juridic:
GHEORGHE POPESCU
 Departament publicitate și marketing:
MARIA CĂPĂȚANA
 Documentare:
CONSTANTIN CEAU
 Difuzare:
LIVIU VATCĂ
 Curier:
LUMINIȚA DAMIAN
 Correspondenți speciali:
SUA: SILVIA DUTCHEVICI
SUA și CANADA: ADRIAN MIHAIL GRIGORPOPOL
 Geneva, München:
STELIAN IONESCU
 Tuttingen: **RADU PĂTRĂLAGEANU**
 Correspondenți teritoriale:
SORIN GRĂCU - Cluj
TICU CIUBOTARU - Galați
VIRGIL COSMA - Iași
TOMA EDUARD DINU - Iași
RADU SIMION BORDEANU - Hunedoara
NICU VRANCEANU - Bacău
COSTEL IONESCU - Brașov
MĂLIN DUMITRIU - Alba
VASILE VASILICA - Alba
IONEL BOTEA - Caraș Severin
FLAVIU BREZEANU - Brăila
FLORIN RĂDULESCU - Vrancea
MIHAI ENCIU - Slobozia
GHEORGHE SIMIANU - Suceava
AUREL TEODORESCU - Argeș
DIANA MUNTEANU - Prahova
CĂTĂLIN MUNTEANU - Prahova
MIHAI BARBU - Valea Jiului
GHEORGHE TUDORAN - Arad
DANTE M.C. SEDAN - Timiș
PANAIT STĂNESCU BELLU - Timiș
VICTOR PIETREANU - Teleorman
SORIN CUCUREZEAN - Teleorman
IOAN GAVRILĂ - Tulcea
MICU DAN GRIG - Bihor
 Redacția și administrația:
 Calea Victoriei nr. 133, et. 2
 Tel. 650.41.25,
 Fax 650.64.44.
 70179, București, sector 1
 Cont virament nr. 4510501106
 BCS, filiala SMB.
 Tehnoredactare computerizată:

RI - Info Team
 Șefi tură calculator:
Mihnea Radu
Aurel Neagu
 Tiparul executat la
 tipografia Societății
 "R"

CUPON DE ABONAMENT

1 lună = 680 lei
 3 luni = 2210 lei
 6 luni = 4420 lei
 12 luni = 8840 lei

Nume
 Prenume
 Adresa
 Cod poștal
 Localitatea
 Județul
 Redacția publicației "Dreptatea", București, Calea Victoriei 133, et. 2, sectorul 1, tel. 650.41.25, fax: 650.64.44, Cont virament 45.10.50.11.06 BCR SMB.
 Suma de lei s-a deplasat cu chit. nr. mandat poștal
 Data
 Locul
 Semnatura

Correspondență din Germania

Vizita lui Eltin la Bonn

La 12 mai, punct la 10.30, aterizează quadrimotorul Ilusin la Bonn. Din avion coboară Eltin, scrie ziarul Die Welt, cu o figură rigidă, împietrită și cu gesturi ca de marionetă. Îl însoțesc soția Najna, o figură de colhoznică modestă, generalul Graciov, Kozirev și suita. Președintele trebuie să ia medicamente având permanent hipertensiune. Este însoțit atât de medicul personal, cât și de o mașină de salvare a armatei germane, pe traseele circulate.

În prima și în a doua zi a vizitei au avut loc la Bonn discuții și tratative asupra unor importante probleme. Retragera ultimelor trupe rusești din Germania, la 31 august se va "sărbători" cum a dorit Eltin, la Berlin, fără paradă și fără participarea celorlalți aliați, care se vor retrage în cadrul unei ceremonii separate, nedorind o retragere comună cu rușii.

Ca o ironie a istoriei, tocmai în ziua zosterii lui Eltin la Bonn, Germania și aliații vestici sărbătoreau la 12 mai împlinirea a 45 de ani de la sfârșitul blocadei Berlinului din 1949, blocadă care urmărea căderea întregului Berlin în mâinile rușilor și deschidea calea spre dominația întregii Germanii.

Din partea germană s-a cerut înființarea unui consulat german la Königsberg (Kaliningrad) și restituirea operelor de artă și cultură germană jefuite de sovietici în război. Ambele cereri germane au fost categoric respinse.

ȘAIȘPE IEZI CUCUIEȚI

"Ușa mamei descuieți! Hai, deschideți cu fuga, dragii mamei, cu fuga!" E vorba de deschiderea ușilor NATO blajinului urs rus. Această cerere a fost, de fapt, obiectivul principal al tratativelor. Dar rușii nu cereau primirea în NATO cu drepturi egale, ci cu drepturi "speciale" de a avea ultimul cuvânt hotărâtor asupra deciziilor NATO. Iar ca NATO să fie de două ori înormântat, rușii mai cer ca NATO și Uniunea Europeană să fie înglobate și subordonate Conferinței pentru Securitate și Cooperare Europeană (CSCE). În retorica împinsă până la absurd și paranoia "drepturilor și obligațiilor morale de "Mare (cu M mare) Putere" a Rusiei, Eltin a mai cerut categoric și primirea Rusiei ca membru cu drept de veto în G7, deci G8, a marilor puteri industriale. În fine, rușii au mai cerut deschiderea piețelor în Vest, pentru mărfurile lor, deși aceste mărfuri nu sunt nici pe departe competitivitate.

În motivarea cererilor lor, rușii, prin vocea lui Graciov, au susținut ca armata marii Rusii nu amenință pe nimeni. Această declarație a stârnit zămbete ironice la Bonn, știindu-se că, numai cu câteva zile mai înainte, Rusia amenința cu mărirea contingentelor militare de ocupație a Estoniei. O altă afirmație, aceea că "Rusia nu are pretenții teritoriale față de nici un stat" a fost primită tot cu stupeoare, știindu-se anexarea Basarabiei, Bucovinei și a Poloniei de Est.

LIEBER HELMUT

La banchetul oficial oferit, Eltin i se adresează cancelarului Kohl cu "Dragă Helmut", având obraji roșii și nasul lucitor. Fapt e că Eltin nu a rezistat până la sfârșitul banchetului și a trebuit să

părăsească brusc recepția.

În general, atmosfera vizitei a fost formală, rigidă și fără rezultate concrete, fără să prevestească ceva bun pentru viitor.

Legăturile comerciale ale Rusiei cu Germania sunt foarte precare: Germania a investit în 1993 în Rusia 30 milioane de mărci (în Ungaria 800 milioane mărci), producția industrială a Rusiei a scăzut cu 25%. Instrukțiile germane de cercetări economice sfătuiesc să nu se investească în Rusia, din cauza insolubității, a inflației, a nesigurății legislative și politice, a severelor restricții și a birocratiei. În plus, la o reuniune în care restrâns, Eltin a făcut dezvăluiri, cu privire la situația din Rusia, care au înroșit fețele auditoriului german.

În ajunul vizitei lui Eltin la Bonn, presa rusă, Izvestia, Krasnaia Svezda și Komsomolskaia Pravda, au publicat articole puternic anti-germane.

CONCLUZII

Din tratativele purtate trebuie să reiasă

că o schimbare în bine nu poate avea loc decât în condițiile respectării drepturilor, a suveranității și libertății de decizie a țărilor Europei Centrale și a renunțării la noțiunea de "Națiune Conducătoare în lume și de Big Brother". Nerespectarea acestor principii, poate duce la viitoare conflicte.

De asemenea, încercările de restaurare a controlului rus în spațiul Euro-Asiatic, nu vor putea duce decât la aceleași rezultate ca și până acum. Lumea așteaptă ca Rusia să iasă din ambiguitate și să se hotărască ce vrea: să rămână un stat național? Sau să rămână un imperiu cu țeluri ascunse și, mai ales, fără a preciza unde se află granițele imperiului în Europa?

În lumina acestor observații, ministerul de externe al României, având în vedere, în afara oricăror ideologii, interesul exclusiv al țării, trebuie să cântărească cu atenție evoluția, pentru ca în viitoare momente hotărâtoare, România să nu rămână, iar "pe dinafară", în rândurile celor marginalizați, care au pierdut iarăși trenul.

Radu Pătărlăgeanu
Membru al Institutului Francez

Respect reciproc, dar și respect pentru adevăr

Stimate domnule redactor șef,
Vă rog să-mi publicați acest articol. Dacă refuzați să-l publicați, îmi veți confirma părerea (de care încă nu sunt sigur) că nu sunteți obiectiv.
De altfel, eu am demisionat din funcția de vicepreședinte al Organizației PNȚCD Sighet, pentru că voi deveni preot greco-catolic.
Cu stimă,
prof. M. Vișovan

episcopii ortodocși din Țările Române ce erau aproape cu toții străini: greci, bulgari, sârbi.

12) Autorul comite o mare greșeală când vorbește despre condițiile de la Unirea din 1700 zicând la punctul 3): "Sfânta Taină a Cuminecării se face numai cu pâine nedospită (azimă)".

Fals! Exprimarea autentică a fost "Sfânta Taină a cuminecării se face și cu pâine nedospită (azimă)".

13) Autorul susține că ortodocșii au rămas "la credința cea veche, adevărată și neschimbată". Afirmația este falsă și invităm cititorii să compare credința creștină din primele secole cu cea ortodoxă de azi. Diferența e mare, ortodocșii "operând" de-a lungul secolelor peste 40 de modificări dogmatice.

14) Nu știu dacă cifra de 8% oferită de autor este reală, dar cert este faptul că greco-catolicii au fost majoritatea în Ardeal - cea mai mare provincie românească. Județe precum Maramureș, Satu Mare, Năsăud, Sălaj, Cluj au fost aproape 100% greco-catolice, iar altele, precum Bistrița, Mureș, Harghita, Alba erau 60-70% greco-catolice. În restul Ardealului, greco-catolicii erau minoritari, dar foarte activi pe plan cultural.

15) Nu pentru întinderea ei sau pentru asemănările rămase cu Biserica Ortodoxă a fost declarată Biserica Greco-Catolică ca Biserica Națională, ci datorită luptei ei extraordinare pentru cauza neamului, ea fiind realizatoarea de fapt a Unirii din 1918.

16) Domnul Silviu Dragomir ar trebui să știe că articole ca ale dânsului nu ne unesc, ci ne despart.

Prof. Marius Vișovan

În "Dreptatea" nr. 30 (săptămâna 20-26 aprilie) am avut ocazia să citesc interesantul articol "Deosebiriile dintre creștinii uniți și cei ortodocși" al domnului Silviu Dragomir. Aș dori să fac câteva aprecieri:

1) Tonul domnului Dragomir este pașnic și se vede că dânsul caută cu sinceritate adevărul.

2) Autorul recunoaște Biserica Greco-Catolică ca fiind "națională" și "românească", ceea ce este foarte laudabil - deosebindu-l de ortodocșii extremiști care nu văd decât unguri în fața ochilor.

3) Autorul precizează destul de bine cele 8 deosebiri dintre catolici și ortodocși, dar greșește amestecându-le pe cele dogmatice cu cele de natură administrativă.

4) Autorul nu spune nimic despre religia românilor până la Marea Schismă de la 1054. E bine să se știe că noi, românii, am fost un popor integral catolic, lucru recunoscut de marii istorici Iorga, Pârvan, Xenopol, D-trie Onciu etc.

5) Nu se spune nimic despre trecerea forțată la ortodoxie, în special datorită ocupației bulgare.

6) Nu spune autorul nimic despre catolicismul din Moldova și Muntenia, despre domniștii care au fost catolici -

Lațcu, Ieremia, Petru Schiopul ai Moldovei, precum și Petru Cercel din Țara Românească, ca să dăm doar câteva exemple. În Moldova există și astăzi 300 000 de catolici români.

7) Autorul nu spune nimic despre Sinodul de Unire de la Ferrara - Florența (1437-1439), la sfârșitul căruia ierarhii ortodocși, printre care și mitropolitul Damian al Moldovei au semnat Unirea cu Roma. Datorită urii grecilor și slavilor contra latinilor, hotărârile respective nu s-au putut aplica decât pentru scurtă vreme.

8) Marii voievozi români, Ștefan cel Mare, Mihai Viteazul etc., au făcut importanți pași de apropiere de lumea catolică, având relații strânse cu Papa.

9) În Transilvania, Biserica Ortodoxă era stăpânită și deformată de stăpânirea calvină. Rămânerea în ortodoxie înseamnă calvinizare și, implicit, maghiarizare.

10) Încă în secolul XV, Iancu de Hunedoara trece la catolicism și cu el împreună 30 000 de români. La cererea lui Iancu, Papa a numit pentru ei un episcop catolic român.

11) Autorul încearcă să prezinte Unirea de la 1700 ca pe un act impus din afară, lucru complet fals. Atanasie Anghel a fost mult mai fidel națiunii române decât

Camera Federativă a Medicilor din România

Comunicat

În baza articolului 15 din Statutul propriu, care cere combaterea extremismului de orice fel și militarea pentru democrație, Camera Federativă a Medicilor protestează împotriva înregistrării de către organele de

justiție a unui partid comunist în România. Considerăm inacceptabilă situarea în planuri diferite a partidului comunist față de partidele fasciste. Promovarea de către comuniști a urei de clasă și aplicarea

dictaturii proletariatului, au produs în România orori ce nu se pot uita, soldate cu enorme pierderi de valori morale, materiale și umane, majoritatea irecuperabile.

structurilor statale îndreptățite, să anuleze decizia greșită a Tribunalului Municipiului București.

Consiliul Național al C.F.M.R.

Hotărâri de mare importanță luate la ședința Consiliului de conducere al Ligii primarilor și consilierilor PNȚCD

Miercuri, 11 mai, la București, în sediul central al PNȚCD, s-a întrunit Consiliul de conducere al Ligii primarilor și consilierilor locali țărâniști. La ședință au fost prezenți doi ing. **Vichente Zăgan**, consilier PNȚCD, și ing. **Traian Iliescu**, șef de departament de studii al PNȚCD. Ședința a fost deschisă de către președintele Ligii, dl prof. dr. **Julian Crețu**, vice-primarul general al Capitalei, care a propus o bogată ordine de zi. Subiectele dezbătute au fost: organizarea de filiale ale Ligii în țară; înființarea Băncii populare "Concordia"; înființarea camerelor agricole; soarta caselor de la Bădăcin și Dobresti ale lui Iuliu Maniu și Ion Mihalache; înființarea Clubului oamenilor de afaceri din comerț, stabilirea unui colectiv pentru încurajarea construirii de locuințe ieftine. Pornind de la această ordine de zi, s-a trecut la dezbateri, s-au făcut propuneri și s-au luat hotărâri. Iată câteva dintre ele. **Apreciindu-se că este necesar să se organizeze filiale în toată țara, s-a format un colectiv de coordonare a acestei acțiuni.** • Prin inițiativa unui colectiv de membri ai partidului, va lua ființă Banca populară "Concordia". Consiliul Ligii a luat în considerație propunerea ca aceasta să acorde credite țăranilor pentru a-și putea cumpăra utilaj agricol modern și pentru construirea de locuințe ieftine. S-a remarcat faptul că sunt numeroși oameni de afaceri dispuși să participe la constituirea acestei bănci. • Dl Iulian Crețu a informat că a făcut diligentele necesare la guvern și la președinție și a obținut acordul pentru recuperarea și eliberarea caselor lui Iuliu Maniu de la Bădăcin și respectiv a lui Ion Mihalache de la Dobresti, urmând ca acestea să devină case memoriale. S-a susținut la vot și s-a aprobat ca organizațiile și ligile din țară care militează pentru conservarea memoriei celor doi eroi să fie atrase, prin intermediul Ligii, la o acțiune concertată de înzestrare și amenajare a acestor case memoriale. Tot cu această ocazie, s-a adus în actualitate ideea unei inițiative de recuperare a patrimoniului partidului, atât în București (ex. - sediul vechi din str. Clemanceanu și hotelurile Union și Nehoiu), cât și din țară. • Pentru că s-a înregistrat o sporită simpatie a multor patroni comerciali față de PNȚCD, s-a luat inițiativa înființării Clubului comerțului bucureștean. Dl Iulian Crețu a propus și s-a aprobat extinderea inițiativei în toată țara. • În legătură cu inițiativa construirii de locuințe ieftine, s-a luat hotărârea întocmirii de planuri-tip de locuințe ieftine, dar moderne. Cu această ocazie, s-a scos în evidență faptul că sunt destui oameni de afaceri dispuși să finanțeze acest program. Și pentru că ar exista și alte resurse, precum sumele de bani pe care le depun gestionarii ca gaj pentru activitatea lor, Liga va face demersuri pentru o inițiativă legislativă în acest sens. • Trebuie reînființate vechile camere agricole, care sunt menite să coordoneze științific, prin sfaturi și recomandări, activitatea agricultorilor. Pentru aceasta însă este necesară o lege a cadastrului, iar Liga va propune un alfet de proiect de lege. Pentru coordonarea acestei acțiuni, a fost delegat dl N. Vrăbescu, primarul sectorului 6. • S-a făcut și alte propuneri precum: încurajarea schimburilor de bursieri cu străinătatea, luarea inițiativei pentru a determina organele de stat să înființeze colegii agricole în fiecare județ, care vor pregăti profesional pentru practicarea agriculturii copii de vârstă școlară și adulți dornici să se specializeze.

B. Dan

Conferința săptămânală a Organizației Muncitorești Centrale Prof. univ. dr. Gheorghe Ceaușescu, un conferențiar de excepție

Ne-am obișnuit ca participarea la dezbaterile din cadrul ședințelor săptămânale ale Organizației muncitorești centrale a PNȚCD să fie numeroasă și tot așa a fost și la ultima reuniune. Conferențiar: dl. prof. univ. dr. **Gheorghe Ceaușescu**, vicepreședinte al A.C. Tema: "Responsabilitatea civică. Respectarea îndatoririlor cetățenești față de societate".

Un profesor universitar venit să vorbească unor muncitori despre îndatoririle cetățenești - iată o temă foarte dragă comunistilor. Vreme de 45 de ani, aceștia a mai mămușărit asemenea întruniri și, iată că acum, au reușit acest lucru, cu multă distincție și seriozitate, PNȚCD, cel mai mare adversar al comunismului. Vorbind direct și deslușit, specialistul în studii clasice a reușit să se facă perfect înțeles de toată lumea. Mai întâi, referindu-se la atitudinea guvernanților în chestiunea vizitei M.S. Regele în țară de Sfintele Paști, conferențiarul a subliniat fărâmișia și lipsa de scrupule de care au dat dovadă. Iată pe scurt, câteva dintre ideile desprinse din conferința dl prof. Gh. Ceaușescu. Vreme de 45 de ani s-a vorbit de clasa muncitoare, și în numele ei s-au făcut crime abominabile, lagărele comuniste nefiind cu nimic mai prejos decât cele naziste. • Societatea are de luptat cu sechelele comunismului în toate domeniile. De aceea trebuie solidaritate politică, iar acest rol îl îndeplinește Convenția Democratică. • Pentru a se realiza această unitate, trebuie să existe un dialog. Fiecare om, oricare i-ar fi instrucția, are o experiență de viață proprie și aceasta trebuie comunicată semenilor. • Împărțirea în clase a societății este o năstrușnicie comunistă. Înainte de război, guvernele "burgheze" au fost formate mai mult din oameni ridicați din popor,

iar nu dintre boieri. • Mulți activiști comunisti aflați în înalte slujbe erau mândri că lucraseră la Malaxa sau la Mociornița. • Istoria a arătat că societatea are simțul realului și, mai devreme sau mai târziu, se realizează forțele politice care îi reprezintă interesele. Așa s-a întâmplat la alegerile falsificate din 1946, când PNT a primit zdrobitoarea majoritate de voturi. Acum, tot așa, deși ceva mai timid, lumea își îndreaptă tot mai mult privirile către CD și în mod special către PNȚCD. • Rezultatele alegerilor din Lituania, Polonia și Ungaria, unde au revenit socialiștii la putere, arată că drumul ales de români, mai lent, este mai sigur. • Televiziunea este mai vinovată pentru felul cum face educație populației decât pentru dezinformările strict politice. Oamenii nu cunosc felul cum se muncește în Occident, cum se trăiește acolo, și multe alte știri importante economice și sociale. • Felul cum am fost primiți în CE este o adevărată rușine pentru neam. Datorită politicii oficiale, am ajuns să fim acceptați. • Toată această stare jalnică economică și moral-politică în România, cui în convine mai bine decât Rusiei? • Spania regalistă intrată în Piața Comună este un succes; Grecia republicană este un eșec. • Sunt false conflictele interetnice. Românul și ungurul care ațâță la zănie acum este un trădător față de propriul neam.

Înflăcărea dl prof. Gh. Ceaușescu a trecut și la vorbitorii, astfel încât nu s-a putut face o distincție netă între o fază și cealaltă a ședinței. Dl președinte **Ion Lambru**: "Prin anii '30, participând ca tânăr la o sădire de pomi de 1 aprilie, a fost o serbare la care Marele Voievod de Alba Iulia Mihai a jucat împreună cu tinerii aflați acolo. • Trebuie

cultivată în rândurile tineretului dragostea de neam. • **Mihai Șiman**: "Trebuie să ne adaptăm tacticile politice după vremuri. De aceea este foarte important rolul Alianței Civice ca parte a societății civile în acest sens". • **Marin Mihalache** (ISPH): "Căldura schimbare în mentalitatea oamenilor. De aceea trebuie intensificată activitatea de lămurire". • **Petre Datulescu**: "Regele trebuie adus în țară degrabă și pentru aceasta se prea întâmplă". • **Dinu Metyșan** (avocat): "Ca organism al societății civile, A.C. trebuie să pătrundă acolo unde partidele nu au audiență". • **Simion Alexandru** (Faur): "Cea mai bună cale pentru atragerea oamenilor de partea noastră este venirea unor oameni ca dl Ceaușescu în fabrică, să vorbească oamenilor". • **Florin Rădulescu**: "Trebuie ținut seama de intoxicarea oamenilor în legătură cu unele subiecte, cum ar fi acela al monarhiei. Pentru aceasta trebuie mult tact". • **Ion Vălcu** și **Gh. Vasilescu**: "Muncitorii, deși nu se manifestă pe față, abia așteaptă să li se vorbească". • **Gh. Ceaușescu**: Trebuie să aibă loc o reconstrucție națională, fără doar și poate, dar aceasta nu se poate face fără să se cunoască Adevărul. Iar cel care o va proclama nu va putea fi altul decât Regele. De altfel, monarhia este garantul drepturilor și al stabilității în societate. Și noi de asta avem nevoie cel mai mult".

În încheiere a vorbit dl **Ion Lambru** președintele Organizației muncitorești, care i-a mulțumit invitaților pentru conferința ținută.

Dan Bănică

De la Asociația Inginerilor PNȚCD

Marti, 10 mai a avut loc la Muzeul de Istorie a Municipiului București, consfătuirea lunară a Asociației Inginerilor PNȚCD, ce a fost deschisă de către dl ing. R. Șindilaru, secretarul Asociației. A conferențiat dl ing. C. Scorțea pe subiectul: "Privire asupra siderurgiei românești - trecut, prezent și viitor". Exponerea s-a remarcat prin cursivitate, inedit și esențialul actual, fiind urmărită cu viu interes de către participanți. Nu-i de mirare, deoarece dl C. Scorțea a trăit în centrul "focului continuu" al Siderurgiei 34 ani, ca inginer proiectant și șef de proiect la marile combinate siderurgice. Luările de cuvânt au fost pe măsura interesului, înscriindu-se la cuvânt nu mai puțin de 12 participanți. S-au făcut completări la expunere și s-au pus întrebări preocupante privind: asigurarea acestei industrii cu materii prime, inclusiv cu fier vechi, reducerea consumurilor specifice și de energie, reducerea poluării cu recuperarea și prelucrarea chimică în produse secundare a unor poluanți, asanarea financiară prin renunțarea la produsele nevandabile, asigurarea necesarului intern de metal, relansarea exportului de produse finite, privatizarea parțială, șomajul, lipsa de capital etc. Au mai luat cuvântul inginerii: **B. Nicolescu, D. Văleanu, N. Marinus, A. Cocișu, P. Boeriu, C. Voinea, I. Enescu**, prof. univ. **I. Opreanu** și alții.

Mai insolită a apărut intervenția dlui prof. univ. **Gh. Baran**, care a spus: "Cum nu-i capital, când FPS cheltuie numai pentru examinarea managerilor 22 miliarde lei, din care 30% comision pentru o firmă particulară?"

Următoarea ședință se va ține la 14 iunie ora 17 la Sediul central PNȚCD.

Ing. N. Mărințuș

PNȚCD Direcția Departamentelor de Studii, Doctrine și Programe

ANUNȚ

Membrii și simpatizanții PNȚCD sunt invitați la sediul central din B-dul Carol I, nr. 34, corp B, la etaj, Lum-Vineri între orele 11-18, la Direcția Departamentelor de Studii, Doctrine și Programe, în vederea continuării activităților în departamente și cercurile de studii sau pentru înscrierea în cadrul acestora.

Director DSDSP, Acad. Gabriel Țepelea

PROGRAMUL Departamentelor de Studii PNȚCD, săptămâna: joi 19.05 - miercuri 25.05.1994

- joi 19.05 ora 17 - Urbanism, lucrări publice și amenajare teritoriului
 - vineri 20.05 ora 17 - Apărare Națională
 - luni 23.05 ora 17 - Îndrumare profesională, muncă și protecție socială
 - marti 24.05 ora 17 - Resurse și energie
 - miercuri 25.05 ora 17 - Transporturi și telecomunicații
- Sunt invitați să participe membri și simpatizanți ai PNȚCD, specializati în domeniile respective.

Directia Departamentelor de Studii, Doctrine și Programe

ANUNȚ

DORGU SPIRU invită pe DORGU MARIA la Notariatul Sector 1 București, pentru dezbaterile succesivului în ziua de 8 iunie 1994.

PROTEST în legătură cu vizita domnului Adrian Năstase în Germania

Domnii RADU ROȘEANU, președintele Comunității Române din Offenbach/Main, CONSTANTIN MAREȘ, purtătorul de cuvânt al Asociației și MIRCEA CONSTANTINESCU, au elaborat un protest, legat de vizita oficială a domnului președinte executiv al PDSR și președinte al Camerei Deputaților, ADRIAN NĂSTASE, făcută în Germania în zilele de 25-29 aprilie 1994.

Respectivul protest a fost trimis Uniunii Europene de la Strassburg, presei germane, presei din România, posturilor de televiziune, precum și organizațiilor CDU și IGFM.

De asemenea, s-a solicitat înscrierea protestului între documentele simpozionului exilului românesc care va avea loc între 19-23 mai la Paris.

"Dreptatea"

La Cluj a fost lansat numărul 10 al revistei "Memoria"

Fundația Culturală "MEMORIA", editoare și a revistei "Gândiri arestate" cu același titlu, "MEMORIA", la sugestia dnei *Doina Cornea*, președinta Filialei din Cluj, a propus elevilor, studenților și Copului Didactic din Cluj, o întâlnire la Casa Universitarilor, în 14 mai, orele 10,30 pentru o cunoaștere reciprocă, cu care ocazie să li se expună scopurile, activitățile și dezerdatele Fundației, prilej cu care se vor oferi gratuit un lot din numerele 1-3 ale revistei, elevilor și studenților și se va lansa și numărul 10, dându-se astfel precădere Clujului,

întrucât lansarea în București se va face în ziua de 17 mai a.c., orele 17.

DI Rector al Universității, *Andrei Marga* a arătat multă înțelegere acestei manifestări culturale și a pus la dispoziție sala "Nicolae Iorga" care la data și ora respectivă s-a dovedit neîncăpătoare pentru cei peste 300 de tineri și vârstnici dornici să participe la această întâlnire.

Din partea conducerii Fundației a luat cuvântul dl *Banu Rădulescu*, editorul șef al revistei, care dintru început a precizat că cei veniți cu dansul nu au în vedere să țină cuvânturi ci propun un dialog cu participanții, că scopurile și activitățile Fundației sunt evidente prezăute în statutul său fiind în esență o rescriere pe bază de mărturii și documente a istoriei falsificată timp de 50 de ani de dictatura comunistă. Prin mijloace de rememorare și documentare trebuie să se scoată la lumină adevărul. În ce privește numărul 10 al revistei, conținutul său după cum va putea constata oricare cititor de bună credință, este grăitor prin profunzimea preocupare de a desvălui cu diversitate aspecte faptice și spirituale atât de necesare pentru cunoașterea adevărului și care să servească, mai ales tineretului, ca orientare și închegarea unei viziuni a viitorului său.

Dialogurile au durat aproape trei ore, timp în care s-au pus nenumărate întrebări și s-au dat răspunsuri, întrebări deși mai

puține din partea tineretului, au fost, spre cinstea acestuia, cele mai interesante și pline de semnificații.

Dna *Doina Cornea*, a spus între altele, că mai ales tineretul va putea afla datorită activității Fundației, despre decapitarea armatei noastre înainte de încheierea războiului, despre decapitarea Administrației, a Justiției, a Universităților, și a intelectualității în general.

Unul dintre studenți a subliniat că este nevoie nu numai de rescrierea evenimentelor ci și de istoria spirituală. Altul, întrebând ca basarabean dacă activitățile Fundației se extind și în Basarabia și Bucovina și a apreciat că lucrurile nu trebuiau reduse la podul de flori. S-a răspuns că există străduința în acest sens, dar toți suntem conștienți de restricțiile de o parte și de alta, dându-se exemple concrete de asemenea activități.

În ce-i privește pe cei mai în vârstă, unii foști deținuți politici, s-au pus întrebări căutându-se o alunecare spre politică, însă dl *Banu Rădulescu* a atenționat că Fundația este eminentă culturală și deși cauzistica implică firescul politic al istoriei, ea nu are altă opțiune decât a discerne între adevăr și fals, între dreptate și iniștăție, între omenie și teroare sau crimă.

Întâlnirea a fost o reușită.

Adrian Grigoriopol

Slujbă de reconciliere națională

Miercuri, 11 mai 1994, orele 18.00 a avut loc la "Casa Republicii", slujba de reconciliere națională la care au participat senatori și deputați de la diferite partide ale spectrului politic românesc.

Așa cum a afirmat și domnul *Ioan Alexandru*, la această ceremonie au participat oameni de diferite confesiuni, etnii ori apartenențe politice, rolul slujbei religioase fiind acela de a înlocui ura cu înțelegerea chiar în cadrul disputelor firești care apar.

Au luat cuvântul reprezentanți ai cultelor armean, reformist, greco-catolic, penticostal, baptist și desigur, ortodox.

Ceremonia a fost onorată și de prezența unor reprezentanți ai ambasadelor Greciei și SUA la București.

Serviciul religios a fost urmat de cântece creștine interpretate de domnul *Cristian Caraiman* de la Teatrul de Operă și de un grup de copii din Timișoara, foști copii ai străzii, al căror părinte spiritual este domnul deputat PNTCD, *Petre Dugulescu*.

Timp de câteva ore, "hiperîncăperea" albă și rece în care s-a deslășurat evenimentul s-a umplut de căldura acestor copii și sinceritatea bunelor intenții ale - sperăm tuturor - parlamentarilor ce au luat parte.

Asemenea celor spuse de domnul *Ioan Alexandru*, această construcție, clădită cu jertfa unor biserici și a unor destine frânte, ar trebui sfințită în fiecare lună.

Mariele Neagu

10 Mai la Tulcea

La sediul organizației județene a PNTCD, în după amiaza zilei de 10 Mai a.c., s-a sărbătorit ziua de suflet a românilor.

În expunerile prezentate de domni: *Grigore Iorgulescu*, președintele organizației județene, *Gabriel Jugănar*, președintele organizației de tineret și dr în medicină *Ioan Gavrilă*, secretar al organizației județene, s-a insistat asupra importanței și semnificației acestei zile în istoria modernă a poporului român.

Într-o însuflețită atmosferă, au fost apoi audiate cântece patriotice de altădată și dintotdeauna ale poporului nostru.

Sărbătorirea a fost un real succes.

Ioan Gavrilă

Comunicat

Camera Federativă a Medicilor a luat act de poziția Convenției Democratice din România cu privire la oferta făcută, de a sprijini în domeniul politic viața organizațiilor sindicale și profesionale.

Camera Federativă a Medicilor dorește să fie sprijinită de către Convenția Democrată din România pentru rezolvarea dezideratelor corpului medical, care reprezintă în mare măsură și interesele bolnavilor.

Reamintim că înainte de alegerile din sept. 1992, Camera Federativă a Medicilor a susținut public Convenția Democrată din România.

Secretar general al Senatului C.F.M.R.,
dr. Dan Alexandru Leru
Președinte Consiliu Național C.F.M.R.,
dr. Dragoș Nicolescu

Rezoluție

15 mai 1994

Noi, studenții național-țărăniști, solidari cu întreg tineretul român, conștienți de dezastrul în care se află țara, nu putem accepta resemnarea și pasivitatea. Vom lupta în continuare împotriva restaurației comuniste, aducătoare de corupție, sărăcie și deznădejde.

Singura soluție este îndepărtarea profesioniștilor muncitori de la putere și revenirea în fruntea statului a suveranului legitim al României, Majestatea Sa Regele Mihai I.

Protestăm împotriva evidentei orientări a României către sfera de influență rusească, fapt care ne-a adus, de-a lungul veacurilor, numai nenorociri. Această orientare promoscovită a guvernanților de la București și Chișinău menține încă sfâșiat trupul țării prin granița de la Prut.

Pentru rezolvarea acestor grave probleme am hotărât să continuăm lupta politică fără compromis, fideli tradiției istorice a Partidului, tradiție garantată de conducerea actuală a P.N.T.C.D.

Nu numai participarea responsabilă a studenților și a tuturor tinerilor la viața politică poate aduce schimbarea.

TOTUL DEPINDE DE NOI!

Conferința Națională a

Tineretului Universitar Național Țărănesc Creștin Democrat

Pierderi

Pierdut legitimație de veteran nr. 3976 și tichet RATB și metrou nr. 390152 pe numele MINCU GHEORGHE. Le declar nule.

Anunț

PNTCD Teleorman organizează în data de 21 mai 1994 ora 10, la Casa de Cultură din Alexandria o conferință extraordinară a PNTCD Teleorman la care este invitată conducerea PNTCD și dl deputat Mircea Ciomara, dl senator Adrian Sârbu și dl deputat Răsvan Dobrescu.

PNTCD Teleorman invită membri PNTCD să ia parte la acest eveniment politic major.

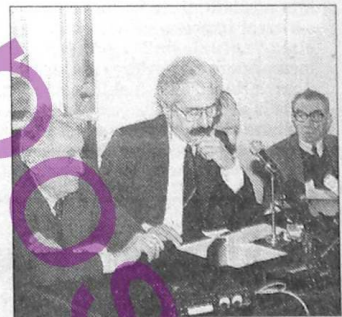
Decese

Asociația "Regele Mihai" anunță cu adâncă durere trecerea în neființă a președintelui ei, ERMIN COMONIȚĂ, întemeietorul asociației, luptător pentru libertate, democrație și instituția monarhică. Inmormântarea va avea loc marți, 17.05.1994, ora 12, la Cimitirul Bellu Catholic.

Dumnezeu să-l odihnească!

Conferința de presă a PNTCD Politica bugetară a guvernului față de învățământ, va avea efecte catastrofale

La Conferința săptămânală de presă a PNTCD, de luni, 16 mai, dl senator *Radu Vasile*, purtătorul de cuvânt al partidului, a făcut observația că, în vreme ce Parlamentul se dă de ceasul morții "s-a scoat la capăt cu proiectul de buget, dl Văcăroiu și ministrul învățământului, dl Liviu Maior nu au găsit altceva mai bun de făcut decât să plece într-o vizită oficială tocmăi în America de Sud".
• *DI prim -vicepreședinte Ion Diaconescu*: "Nu precaritatea și subțirimea în sine ne

înseamnă o subminare a viitorului țării pe termen lung".
• *DI Mircea Ciomara*: "Prevederile proiectului de Buget trădează o atitudine antinațională din partea guvernanților. De fapt, aceștia se mărginesc în cadrul dezbaterilor la atacuri la persoană, arătându-se lipsiți de orice dorință de dialog. De aceea, deși susținem acțiunile sindicatelor din învățământ, suntem sceptici în ceea ce privește dorința de cooperare a grupului majoritar".

Dan Bănică

Și mâine este o zi!

Consecvența transferată în incapacitate devine cusur, iar dusa la capăt, un lucru de caracter fără speranță de îndreptare. Într-un punct, viciele se întălesc, risipitorul și avarul își dau mâna: într-un acord malefic. Când un întreg corp social dă vădite semne ale aceluiași viciu sau ale unor vicii aparent opuse, dar din același material domeniu, lucrurile sunt grave, istoria le consmnează.

Rezistența disperată pe care o opune guvernul Văcăroiu - și în spatele său o întreagă galerie a Puterii, de a nu ridica de pe ultima treaptă bugetul sănătății, învățământului, culturii - cele mai scăzute de pe continent - face bună casa cu disponibilitatea aceluiași eșalon de a azvârli pe fereastră zeci de miliarde, declarate cu cinic patos drept jertfa consimțită a națiunii. Consimțită? - pentru a da o spoială de credibilitate unui regim al tuturor contradicțiilor, respectiv spre a-i lărgi cât de cât câmpul propagandistic. Rondul de micșunel de la poalele unei fațade în al cărei dos se întinde un jalnic teren viran.

Sunt fonduri pentru manifestări de prestigiu, banii lipsesc pentru învățământ. Există și fonduri în general, cu mii de miliarde în balul inflației, dar acestea se dovedesc neapărat necesare stabilizării, ridicării producției - a celei industriale, mai întâi.

noile partide ce-și trag mustul din stărvul celui comunist, își propun să-l remedieze, cum anume nu se grăbesc să-o spună, mărginindu-se să critice capitalismul sălbatic, liberalismul nefărmăcitor și cum acestea și-ar avea, la murit, ca și cum acestea și-ar avea, la rândul lor, adepți infocați. Mai prag-

clinică - și încă destul de multă vreme. Văcăroiu își găsește locul de pe acum. De altminteri, este așa de sensibil la performanțe! Iar proiectul de buget află - nu-i așa? - în Parlament și va fi votat, oricât de mult seamănă, în concretețe și precizie, cu prezicerile din horoscoapele marilor publicații, pe ziua, luna, anul în desfășurare. Unde nimeni nu pierd și orice necaz se poate evita, până la căderea serii.

Șomeri uscați, pensionari famelic, salariați lăniți, studenți mai sărați decât sârmanul Dionis, faceți loc puhoiului de mașini oficiale care se îndreaptă în cea mai mare viteză și puternic înconjurată de șiruri de motocicliști - către un nou obiectiv de defilare, cu discurs prezidențial și paradă de uniforme. Și mâine este o zi - de așteptare!

Barbu Cioculescu

Scepticul incurabil

Un produs intern brut în creștere salvează economia, iar ca să finanțeze industria, economia se prăbușește! Se perpetuează, astfel, paradoxul caracteristic al economiei socialist/comuniste, în care energia unui popor se ironsă spre a se stivii enorm stocuri de produse fără consumator. Era ceea ce se numea o economie planificată, unde nimic nu era lăsat la voia întâmplării pe când, concomitent, și în modul cel mai curios, nimic nu funcționa ca lumea.

Recunoscând viciul de structură,

matic, guvernul trage pe uscat targa bugetului pe anul 1994, în nenorocita situație a datornicului fără cuvânt, căruia nu-i mai rămâne altceva de făcut decât să se jure - pe ce are mai scump, decât să se jure - pe ce are mai scump.

Că se poate trăi fără buget pe anul în curs o demonstrase laconic și în practică, încă dl Stolojan, atât de "prizat" la vremea lui de către aceiași specialiști ai neantului, care astăzi se zbat să-i trimită foștii miniștri la tribunal. Și, într-adevăr, este posibil, așa cum se poate trăi în stare de moarte

Locuințele - corsetul natalității

Refugiul oamenilor în colivile betonate din centrele urbane nu s-a datorat mirajului orașelor, așa cum a fost lăsat să se înțeleagă. A fost nevoia de emigrare din "satele de acasă" (expresie des folosită de emigranții satelor) datorită interzicerii oricărei alte activități de producție în afara de agricultura. Totul trebuia să fie realizat în centrele industriale, după o concepție unicat în lume, prin care se urmărea distrugerea satelor, împotriva naturii de stabilitate a românului. Asta a dus la acceptarea încarcerării în spații limitate, stabilite de lege după număr de persoane. Mai întâi a fost aruncarea proprietarilor din casele lor, apoi naționalizarea caselor și în final construirea ghetourilor cu balcoane pentru uscarea rufelor. Spațiul, la oraș, indiferent de proprietate trebuia să corespundă unei norme de 8 mp de persoană, apoi majorat la 10-11 mp și se repartiza de către o armată întreagă de funcționari, după reguli stabilite de "organele" de partid. Fiind totuși locuințe gratuite, cu chirie simbolică, iar alte posibilități de habitare nu erau, s-a creat impresia că oamenii acceptă cu "entuziasm" politica de încarcerare. Se înțelegea așa, deoarece dacă erai interesat să obții locuință nu trebuia să te vadă cineva că dai mărunț din buze și nu aplauzi când îți se spune. Chiar și când s-a dat posibilitatea cumpărării apartamentelor - tot cu spațiu

normat - trebuia să dovedești "disciplina", altfel îți trecea rândul. În aceste cutii erau obligați oamenii să se înmulțească pentru "revigorarea" poporului. Basmul cu grija statului pentru copii a devenit însă o himeră. Din ce în ce era mai greu pentru creșterea copiilor, iar schimbarea locuințelor după numărul de persoane majorat era practic imposibilă. De aceea batem recordul în ceea ce privește numărul copiilor abandonati.

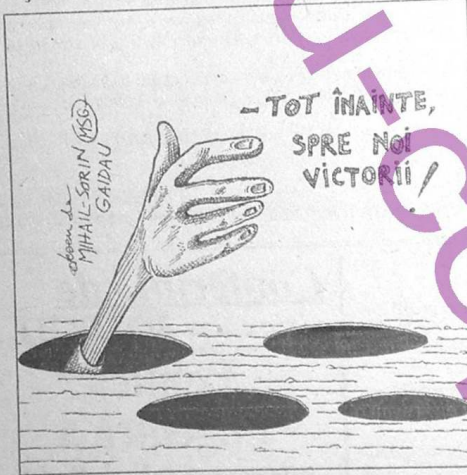
După 1989 oamenii au început să se gândească la condițiile pentru creșterea copiilor. Dar acestea nu s-au schimbat. Ba s-au adăugat și alte griji. Așa se explică scăderea dramatică a natalității în ultimii patru ani. Dar demonstrează și că natalitatea din "iepopcă" a fost forțată, după cum se știe, prin metode inumane. Curios este că unii din actualii vechi conducători au înțeles scăderea natalității prin libertatea intreruperii sarcinii, părere adusă în discuția parlamentului. Aceiași parlamentari însă se zbat din toate puterile să asigure copiilor și nepoților locuințe confortabile, fie de la stat, fie cumpărate sau construite. Dar se întreabă când este vorba de restituirea caselor naționalizate, de ce un proprietar avea nevoie de case cu 5-10 apartamente. Și nerușinarea este că propun să se restituie doar câte un apartament din casele naționalizate, ca și când proprietarii acestor case n-ar fi avut voie să se înmulțească. Și cine spune că este moral să ai un număr de apartamente disperate pentru o fami-

lie cu copii și nepoți, și este imoral dacă ai același număr de apartamente într-o casă?

Dar restituirea caselor naționalizate nu rezolvă decât o parte din condițiile necesare pentru creșterea natalității prin afecțiune. Cei mai mulți orașeni rămân încă pentru mult timp încorsetați între pereți blocurilor și nu-și pot permite decât creșterea unui copil, cel mult doi. Iar a-i obliga pe tineri să dau naștere la mai mulți copii înseamnă a sacrifica și generația acestora. Condiții pentru creșterea copiilor trebuie asigurate nu construindu-se locuințe de către stat, ci acordându-li-se facilități de a-și construi locuințe proprii. Tradiția românească este ca tinerii să fie ajutați la început de drum. Așa se explică nunțile cu dar în satele românești, când toate rudele și prietenii ajută tânăra pereche pentru a-și construi primul rând, o casă cât mai mare și mai frumoasă pentru a crește cât mai mulți copii, după cum i se urează. Desinterzisă nunta cu dar în "iepopcă" tradiția s-a păstrat. La oraș însă statul îi ajută pe tineri cu câte o garsonieră sau o cameră la cămin de familie din care nu mai ies până la pensie.

De creșterea natalității putem vorbi când nu vor mai fi locuințe proprietate de stat și fiecare va trăi în casa construită de el.

Ionel D. Strâmbu

Strategia în sectorul infrastructurii transporturilor rutiere (II)

Măsurile ce se propun

I. Acțiuni ce se pot realiza într-o perioadă relativ scurtă cu mijloace și posibilități actuale ale statului:

- realizarea întreținerii și reparației rețelei de drumuri naționale și în special a celei "E" (europene);
- amenajări de intersecții, banda a III-a pentru circulația lentă, pasaje de nivel, consolidări poduri;
- executarea tuturor lucrărilor de

siguranță a circulației (marcaje, semnalizare verticală, parașeti elastici);

- asigurarea de sisteme informaționale pe parcurs, în punctele de control ale trecerii frontierei;
- alte facilități (locuri de parcare etc).

II. Acțiuni ce se propun a se negocia cu ocazia discuțiilor la Proiectul de acord de asociere, la Ministerul Transporturilor și la Guvern.

- crearea unui acord cadru, a unui protocol de asistență tehnico-economică, financiară între țările membre C.E. și România;

- acordarea pentru sectorul rutier din România a unor credite BIRD, PHARE;
- asigurarea progresivă a creditelor rambursabile și nerambursabile pentru lucrările de refacere, pe o perioadă de 10 ani, la nivelul a 150 milioane dolari/an;
- continuarea proiectului regional româno-bulgar, ce ia în considerație necesitatea construirii unor poduri peste Dunăre;
- acces mai lesnicioase la feribot, deja executat;
- acordarea de scutiri de taxe de drum pentru mijloace de transport și mărfuri

pe bază de reciprocitate;

- alte taxe (de sejur, autorizări, comenzi, sare carburanți, recântărire etc);
- modalități de control tehnic;
- adoptarea progresivă a legislației rutiere naționale la reglementările comunitare.

Prin această prezentare scurtă se dorește o sensibilizare a tuturor factorilor și măsurii propuse.

Asociația inginerilor P.N.T.C. Ing. Valerian Stănescu

Dacă ești și primar și pedeserist, poți jefui în voie și fără teamă

Regimul de democrație populară a pripocit comuna Milișăuți, jud. Suceava, cu un nume nou. Acela de Emil Bodnăraș, aparținând unui fost dezertor la ruși în vremea războiului, întors apoi în țară cu armata de ocupație. Și așa i-a rămas numele până în ziua de azi, chiar și sub regimul democrației originale. Poate că nu degeaba, pentru că la Milișăuți guvernează aceleași rânduieli, ale abuzului și violenței, ca pe vremea comunismului. În urma alegerilor din 1992, la cârmă comunei s-a cocoțat un infractor, VASILE PASCARU, fost antrenor de lupte și membru al PDSR. Pentru că este un lup-tător, primarul luptă, adică bate pe oricine i

se pune de-a curmezișul! Conform Legii 18, primarul este și președintele comisiei locale de punere în posesie. De aceea Pascaru și-a luat rolul în serios, adică a împărțit pământul după cum îi dictau lui interesele. Ajutat de secretarul primăriei, Ion Cavariuc, au măs-luit registrul agricol și au distribuit certificatele rudelor sau celor care îl "ung" mai bine. Așa s-a înstăpânit mătușa dumnealui, Veronica Plesciuc. Așa s-au chivernisit cu loturi Petru Cavariuc, Radu Semeniuc, Gh. Ozorchevici, Gh. Bodnariuc și alții, pe pământurile Trandafirei Semeniuc. Dna Semeniuc a fost deportată la vârsta de patru ani împreună cu familia în Dobrogea. Când s-au întors, după șapte ani, gospodăria era spulberată. Acum, tot cei deportați pățimesc. Primarul refuză să stea de vorbă cu oricine, iar dl prefect, Gh. Băncescu, a dat-o afară din birou. Spertar narăviț, Pascaru l-a păgubit și pe Ion Apetrei din satul Isovăț de trei hectare de pământ în favoarea lui Vasile Bodnar, Toader Sîrtean și Ion Coaje. Și pentru că dl Apetrei continua să-și ceară dreptul și nu se lăsa intimidat de amenințările cu bătaia, i-au pus foc la casă. Acum, Ion Apetrei a rămas și fără pământ, și fără casă. Doarme cu nevasta și cu doi copii mici pe unde apucă.

În Milișăuți (Em. Bodnăraș) se ridică o biserică nouă. Părintele, deși are casă parohială, își mai ridică una în curtea vîitoareii biserici. Cum viitoarea casă va avea cotețul porcului lipit aproape de zidul bisericii, dl Petre Voiasciuc, consilier comunal, a vrut să știe cine a dat autorizația de construcție. Cu această ocazie, a descoperit că primarul a dat de capul lui și fără aprobarea Consiliu-

lui local mai multe astfel de autorizații. În felul său, Pascaru avea dreptate. Popa îi dăduse un milion de lei pentru negoțul pe care îl face cu medicamente aduse din Ucraina și cum afacerea nu s-a făcut... Să ne întoarcem la pământ. Primarul pedeserist a atribuit pământ chiar din izlazul comunal unora, care s-au și apucat să-l are și să-l semene, iar lui și-a atribuit o grădină a dlui Voiasciuc, dându-i alt teren în schimb. Pentru că păgubașul refuză combinația, l-a amenințat (doar!) și pe el cu bătaia. În luna martie 1993, Consiliul local a luat hotărârea să se respecte sentințele judecătorești privitoare la avere. Primarul și-a continuat neabătut drumul revoluționar. Astfel, moara din Milișăuți, aflată în gestiunea primăriei, a fost revendicată de proprietarii de drept, Petre Semeniuc, Ioan Oneseimeniuc și Garofina Laurus, în justiție, care au câștigat cauza. După pronunțarea apelului, urma reintreprerea în posesie, numai că executorul judecătoresc, Ioan Onica, fiind rudă cu Pascaru, a venit să-și facă treaba numai când acesta era plecat de la sediu. Proprietarii au făcut apel la poliție. Pascaru și-a strâns ceata de viteji ai pahașului, a blocat căile de acces și a refuzat să respecte legea și ordinea publică. Sfioasă, poliția s-a retras, iar vitejii s-au înapoiat la chioșcul de spirtoase de lângă școală. După dă putere și moara aduce mulți bani. După unele socoteli, pe puțin 30.000.000 lei/lună, dar în evidențele contabile nu apar decât 1.800.000 lei/lună. Diferența reușește să intimideze unele cadre din poliție, să surzească și să chiorască un prefect și un președinte de Consiliu județean. Supărat pe lipsa de disciplină a Consiliului

local care i se pune mereu în cale, Pascaru s-a hotărât să-l dizolve și din luna martie a acestui an guvernează fără consilieri.

Reclamațiile la prefectură și la Consiliul județean au rămas fără nici un efect, iar despre petiția din 6 decembrie 1993, depusă de către consilierii din Milișăuți (Bodnăraș) împotriva primarului la Suceava nu se mai știe nimic. Consiliul local a aprobat 70 de autorizații de construire, primarul a completat lista cu de la sine putere până la 142. A mai vândut, există acte, și pământ fără să aibă nici un drept. Și pentru că "și-a făcut mână" pe falsuri, a falsificat și unele procese-verbale ale ședințelor Consiliului local. Numai pădurea satului nu a vândut-o Pascaru și aceasta pentru că a făcut-o înaintea lui fostul viceprimar, Iordache Palevici, aflat acum în anchetă. A găsit, inteligent cum e, altceva din care să mai scoată de-o țuică. De la un sezon la altul, vine cu remăsurători, schimbând în felul acesta hotarele. Seamănă omul locul și, când să-l culeagă, se schimbă cu un metru-doi hotarul și vine altul și-l culege. Este ușor de închipuit la câte certuri dure asta, dar n-are a face! După cum n-are a face că multe terenuri au încăput pe mâna IAS-ului din vecinătate!

În concluzie, cetățenii cinstiți din Milișăuți, ca toți cei din țara aceasta, trebuie să înțeleagă că la București prezidează Iliescu și guvernează Văcăroiu, la Suceava isprăvniceste Băncescu, iar la Milișăuți jefuiește Pascaru. Toată lumea trebuie să se supună fără crăncine. Altfel, cine se împotrivese la bătaie; fie de la mineri, fie de la bețivii satului.

Dan Bănică

Țăranul român, etern nedreptățit!

În urma întâlnirii dintre conducerea PNTCD a județului Teleorman și țăranii comunei Botoroaia s-au adus în discuție mai multe aspecte grave care trebuie soluționate. Comuna Botoroaia are o populație de 12 000 de locuitori. Numărul mare al locuitorilor și distanța mare dintre satele arendate și primărie fac practic imposibilă rezolvarea tuturor problemelor țăranilor ce ține de competența Primăriei. Drept urmare se impune reînființarea fostelor comune care în prezent intră în componența comunei Botoroaia, și anume: Valea Ciresului (fostă Alex. Lahovari), Târnava și Stăjaru (fostă Călugăru).

Pe lângă acest aspect, ce ține de administrație și organizare teritorială, există și alte probleme cauzate de abuzurile făcute de primarul comunei Botoroaia.

● Prin-o hotărâre judecătorească, Baban Floarea trebuia pusă în posesia unui teren agricol. Primăria și comisia de specialiști refuză însă să execute această hotărâre judecătorească.

● Asociația Ciniște, având un lot în terenul lui Ion Toma, a luat, în mod abuziv, lă din tarlaua lui.

● Primarul com. Botoroaia folosește, fără nici un drept, cele 180 ha ce constituie izlazul comunal, comuna rămânând fără el.

O lege care a deschis larg porțile abuzului, silniciei, raptului și corupției

Nu se poate vorbi de restabilirea pleneră a unor bune rânduieli, a unor forme de viață și de conviețuire normale fără reîntronarea adevărului și a demnității morale, grav pervertite în deceniile postbelice și grav intervertite după '89. Imediat după Revoluție, s-au întocmit legi, s-au elaborat HG-uri, s-au publicat decizii, decrete etc. dar, ne întrebăm acum: cine le-a întocmit? Cu ce scop? În favoarea cui și împotriva cui? Căci una după alta ascund viclenia politică în dauna demnității morale a democrației adevărate, supraetichetată cu termenul confuz de pluralism.

1. Legea Fondului Funciar nr. 18/91, pre-tinsă a restitui pământul și inventarul agricol jefuite de căpeteniile comuniste - printre care și unii dintre cei de azi - formulează, în art. 13, al. II, "Atribuirea efectivă a terenurilor (către cei ce le-au deținut ca proprietari de drept, n.n.) se face... în zonele de câmpie pe sole stabilite de comisie și nu neapărat pe vechile amplasamente ale proprietății". În-treb: de ce nu pe vechile amplasamente dacă acestea sunt libere, neatinse de interese de stat sau de calamități naturale?! Această formulare a deschis larg porțile abuzului, silniciei, raptului și corupției pentru unii primari pedeserisiți. În județul Iași, un asemenea primar a pătruns în grădina unei văduve de răz-boi în vârstă de 92 de ani și i-a rupt din gră-

dină o bucată de pământ pe care a dat-o vecinului ca răsplată pentru faptul că l-a sus-ținut în campania electorală. În județul Botoșani, tot un asemenea primar, care lipsește din primărie câte o săptămână pentru că stă acasă și bea cu soția zi și noapte, a răpit unei întregi familii de eroi din ambele răz-boai mondiale pământul sfânt cu care fu-sese împroprietărită tocmai pentru faptele de eroism de pe câmpiile de luptă în ambele războaie de apărare a țării și a neamului no-stru românesc.

2. A fost emisă HG din 1991 pretinzându-se că s-a deschis calea recuperării prin Justiție, de către proprietarii, a casei și gră-dinei părintești, cotropite de străini prin acte frauduloase în complicitate cu fostele sfaturi

populare. Dar s-au fixat taxe de timbru atât de aberante încât un invalid de război sau o văduvă de război, gonit din moștenire, nu le-ar putea achita niciicând. Deci, HG - 1991 nu a făcut decât a peceteli jaful, pentru că adevărații moștenitori, jertfiți în cele două războaie, să nu poată depăși zidul taxelor de timbru. Cazuri similare sunt multe, care de care mai hidoase. Astăzi, când vedem pe micul ecran, plătite de popor, dar aservit cvasi-total pentagonalei totalitare, apărând la bară dulăii profesionalizați în denigrare, diversiune, înscenare, amenințând pacea socială, cui te mai poți plânga când primarul comunei calcă în picioare hotărârile judecătorești? Planează în prele multe locuri vătafii puterii care nu au nici rușine de oameni, nici frică de Dumnezeu. Dacă printr-un noian de vorbe se poate întinde perdeaua de fum pe ochii celor năpăstuiți o jumătate de secol, în fapte se dovedește clar că nici nu se manifestă intenția de a se depăși viclenia politică și a se intra în imperiul demnității morale, al adevăratei democrații. Ore este adevărat că scaunele fixate de Pauker - Dej - Drăghici, pentru ei și urmașii lor, vor rămâne definitiv "urmașilor urmașilor lor în veacul veacului"? Nu vom putea crede niciodată așa ceva.

Arthidiacon profesor
Pavel Foca

● Tot primarul acestei comune, în virtutea Legii 18, i-a luat în mod abuziv lui Preduț Dobre 25 ha și locul de casă, dându-le rudelor sale.

● Un alt aspect, întâlnit în toate satele țării, sunt pensiile acordate țăranilor ce au

lucrat în CAP. Există cazuri în care țăranii ce au peste 25 ani vechime primesc 6.000 lei, în timp ce țăranii care au doar 6 ani vechime primesc 16.000 lei!

Organizația PNTCD Teleorman speră ca aceste abuzuri și neregularități să fie so-

lucionate într-un timp cât mai scurt și în spiritul dreptății.

Președinte PNTCD,
Dr. Dobre Gh.
Secretar,
A. Bătașu

Către TOVARĂȘUL ION ILIESCU

Prim-secretar-general-șef al PCR la Palatul Cotroceni, București

Paris, 21 Aprilie 1994

PAUL GOMA

Mult stimată și foarte-îubite tovarășe-drag Iliescu,

Am primit de la București o copie a cererii de recurs în anulare a sentinței de condamnare a mea și a lui Horia Florian Popescu (pronunțată în 3 Mai 1957), cere formulată de Procurorul General V. Manea-Drăgulin și adresată Președintelui Curții Supreme de Justiție.

Tovarășe Iliescu: Onoarea mea nu are nevoie să fie "reparată", persoana mea se simte ofensată de manevra nerușinată a comunismului-după-comunism instalat în România după Decembrie 1989. Nu accept să fiu "iertat" de voi - ba vă interzic **voastră** (care sunteți ce ați fost - și mai mult decât atîta...) să roștiți, să scrieți în legătură cu mine: "Justiție", "încălcare a legii", "recurs în anulare a sentinței" - potrivit tovarășilor **voștri**, cei cu merite-deosebite în-apărarea-orânduirii-de-stat (gradați, asimilați), dar nu nouă. Eu am fost și am rămas "dușman al poporului", "bandit", "lepădatură", "vânător de patrie", "român corcîc" - ba, chiar, "neromân" - și sunt mândru să fiu astfel - în gura voastră, a caralților României.

Prietenul și colegul de "lot", Horia Florian Popescu, își va formula opinia despre... "iertarea" ce ne-a căzut în cap din cerul Cotroceniului - aici iat-o pe a mea - pe puncte:

1. "Cauza" mea/noastră penală a fost și rămâne una foarte mică. Au existat în România, după instaurarea **voastră**, prin forța baionetelor rusești, prin fraudă electorală, prin teroare, **cauze** nemăsurat mai mari, mai grele, mai dureroase: zeci, sute de mii de nevinovați - bărbăți, femei, copii, bătrâni, bolnavi, handicapați au cunoscut Gulagul MAI, lagărele, închisoarele, aresturile Securității, "șantieretele", azilele psihiatrice; mii, zeci de mii de nevinovați au fost trecuți prin abatoarele Securității, prin penitenciarele de exterminare (Aiud, Sighet, Râmnicu-Sărat, Jilava - secția "Casimca"), mii au căzut sub gloanțele **voastre**, alții îngropați de vii în "mormintele pe care burghezia și le-a săpat", după expresia inspirată (și genială) a Tătuțului **vostru** Stalin: Canalul Dunăre-

Marea Neagră, minele de plumb din Maramureș, Balta Brăilei, Delta Dunării; de asemeni, sute de tineri au fost supuși, la Pitești, fabricării omului-nou, tot după modelul omului-sovietic. Alte sute de români au fost împușcate de voi în munți, unde încercau să salveze onoarea acestui neam: alte mii de țărani au fost împușcate în marginea satelor, fiindcă nu înțeleseseră politica **voastră** agrară - cea care avea să prefacă o țară-grânar într-o țară de infometaji - în fine, Dumnezeu știe câte mii de oameni au pierit de gloanțe, în bătaii, pe granița cu Iugoslavia și cu Ungaria în acești peste 40 de ani de... închidere înțeleaptă.

Atâta vreme cât **cauza** acestora, a celor care, azi, nu pot vorbi (de frică, de... moarte) și nu se pot apăra de cererile **voastre** (în numele lor!) de anulare a sentințelor nu va face obiectul unei măsuri generale de **condamnare a comunismului și a comuniștilor vinovați de crime împotriva omului**, eu, cu a mea "cauză" neînsemnată nu-mi dau dreptul de a consimți la "anularea selectivă" a sentinței!

2. Cine are insolenta, nesimțirea, nemernicia să ceară, să judece, să hotărăască... inversul: anularea sentințelor - **tot voi? Voi**, foști, actuali și viitori activiști, milițieni, securiști?; **voi**, "îndrumătorii spre prăpastie"? Dar iertați-vă între voi până ameiți și cădeți de efortul de a număra - întreierați-vă înainte, tovarăși, cum ați făcut de când ne-ați venit în furgonetele Armatei Roșii (continuatoarea Hoardei de Aur) și lăsați-mă pe mine așa, neiertat, în tabăra dimpotrivă, unde mi-e locul! De ce vreți să mă trageți la troaca voastră? Pe mine n-o să mă tentați cu "avantajele" borhotului activisto-securisto-diplomat (!), așa cum i-ați momit pe unii "directori de conștiință" ai acestui neam fără de direcție, ba chiar pe unii exilați și prieteni care s-au dezexilat (și dezprietenit), iar acum se dau de ceasul morții să ne explice nouă că... nu vedem ceea ce trebuie (în schimb, vedem ceea ce nu trebuie - ca să nu se sifoneze "imaginea României în lume" - desigur, vorbesc de Tănase, de Botez, foștii mei prieteni după care n'am să vărs un sfert de lacrimă!). Sau poate mă invitați și pe mine la un "dialog prietenesc" - cu cine: cu monologhiștii prin excelență? Dar continuați să dialogați cu caștrați moral ca N. Manolescu (cel care a luat un interviu Omului ce avea mâinile pline până-n umăr de sânge și de cenușa cărților și a manuscriselor); dialogați cu înșetații de conversație "socială" de la GDS (cei ce au făcut mîlc până la 22 Decembrie fix, dar acum s'au ridicat din șanț, cum i-a fulgerat pohta de... schimb-de-idei - cu Măgureanu!); adresați-vă, în continuare deputaților și senatorilor din opoziție (?), anticomuniștii acceptând "dialogul" cu colegi securiști de înalt grad, unii cunoscuți direct, de la anchete - cu aceștia aveți ocazia să stați de vorbă, "ca între intelectuali", iar ei, intelectuali (!) se vor simți onorați de deferența **voastră**, a tâlharilor de drumul mare, care, la drumul-mic, vă subțiați glasul, ca să creadă tolamocii că sunteți și virgini, nu doar buni-creștini. "Ajungerea" acestor ciungi de caracter, ghiopci de bun-simț nu mi provoacă insomnie, cu atât mai puțin gelozie (că ei, e-h, ce-au ajuns: consilierii-prezidențiali-cu-tucalul - iar eu: tot neisprăvit, tot păgubos). Eu, tovarășe, nu dialoghez cu voi - ce, voi ați dialogat cu

mine până la 22 Decembrie?; eu nu intru în jocul de-a iertarea păcatelor, animat de Pleșu prin Dilema Trandafirului: roșu ori roz?; nici în Cenaclul Colaboratorilor, condus, firește, de Breban.

Eu sunt un om liber, tovarășe Iliescu, nu ca ei; și nu ca D-ta.

3) Numai o gândire de activist ignar - dar viclean (partidul comunist a dezvoltat o dialectică leninistă); dar pervers; criminal (partidul lui Lenin-Stalin: o mafie) a putut concepe o... reparație de la coadă la cap; de la efect (și acolo rămasă).

Fiind vorba de Justiție, până și voi știți că simbolul ei este Balanța. Or, Balanța nu mă poate "ridica" pe mine (declărându-mă inocent), fără a **coborî** întreg sistemul **vostru**: justiție-de-clasă, partid mafiot, securitate teroristă.

Dorești probe, tovarășe (mult-îubit) Iliescu? Nu ești nici judecător, nici interlocoțor al meu - eu nu dialoghez cu voi - însă am să scriu aici numele cătorva - ticăloși pe care îi vreau **coborîți** - fie și postum (egoist fiind, am să-i pomenesc doar pe cei care mi-au făcut mie rău; și mamei mele; și tatălui meu).

S'o luăm de la Groza; să trecem la Gheorghiu-Dej, la Ana Pauker, la Teohari Georgescu; să trecem la Buzescu și Paszty, "pionieri" ai securismului, în Ianuarie 1949, la Medias; apoi: Crăciun, de la Securitatea Sibiu; apoi Nicolsky, faimosul (de care nu te-ai atins, scumpe și democrat-suedezule tovarăș Iliescu - de ce? știu: de aia!); apoi Drăghici (asta încă mă trăiește - la Budapesta; de ce nu-i ceri socoteală în numele poporului pe care cică îl reprezintă?); apoi: Enoiș și Târlea și Gheorghe Vasile și Bistran (toată dinastia - eu cunosc doar trei) - de la Interne, București. Apoi: Gheorghiu, Ciobanu, Borș, Olanu, Ungureanu - de la Jilava; Goiciu, Istrate, Sin (doctorul), frații Șomlea, frații-verii Pop, Todoran, Todea, Cărciu, - de la Gherla; Livescu - de la Lătești, Fetești. Apoi: Stănescu (din C.C.), Coman (ministru), Pleșiță (și ce mai face Nicolae Pleșiță, cel care i-a rupt în bătai pe mineri, în August '77? A devenit șeful lor? Sau doar adjunct al generalului Cozma)? Apoi: Goran, Gordan, König, Dobrotă - de la Rahova; Achim (securistul Universității, apoi, din '68, al scriitorilor), Marcu (alias Sărbu, alias Niță); și încă un individ care m'a chinuit între 1965-66 și, împreună cu Achim, m'au determinat să abandonez definitiv Universitatea - nu-i știu numele, nici gradul, s'a trezit în 1990 director al Arhivelor Statului... Hai să-l pun și pe Voican, pentru intervenția în legătură cu cartea "**Culoarea curcubeului**" (de care voi vorbi mai la vale).

Iată, eu nu cer "despăgubiri" de la cei ce m'au chinuit, umilit, torturat (ori doar plictisit) și au încercat în câteva rânduri să mă asatineze - a, nu fiindcă i-aș ierta (să-i ierte... copiii lor!), din milă creștinească - nu sunt atât de lenez, de laș, de fricos. Dar cer - și am acest drept - ca toți cei vinovați de înșosirea, torturarea, uciderea semenilor să fie cunoscuți, să li se "popularizeze" numele, adresa și mai ales arborele genealogic: **ca să se știe, să știe și nevestele și mamele și copiii și frații și surorile lor ce au fost și ce au făcut ei. Și, desigur, să fie judecați: pentru crimă împotriva omului**.

Promit că voi reveni în România cu plăcere; cu delectare voi asista la procesul final numite Gheorghe Enoiș, căpitan în '56-'57, acum pitulat prin Făgăraș (de ce chiar acolo?). Și nu pentru că acest animal de securist (mai degrabă: mașină-de-bătut) mi-a rupt și mie trei coaste, dar pentru că i-a îndelung torturat pe Al. Ivasiuc; pe Florin Caba; pe Marcel Petrișor; pe Marin Cocoran... Și nu pot, nu pot, nu pot uita:

Enoiș l-a bătut pe Ștefan Negrea, colegul nostru de la Filologie, **în cap; în cap; în cap** - numai **în cap** - până a înnebunit; după scurtă ameliorare, a re-căzut în boală și a spânzurat la Gherla.

Iată de ce refuz marea-milă a "justiției" de pe Ceaușescu fără Ceaușescu. Balanța este necunoscută structural - altfel de ce încercați să mă "ierțați" pe mine, când normal ar fi fost - și încă de acum patru ani - să reabilitați **victimele** și să faceți să fie judecați **călăii**?

4. Cum adică: Procurorul General este - și motivează - recursul în anulare a condamnării din 1957 (fără să mă interese, fără să mă anunțe pe mine, totuși, interesatul), iar Puterea Revoluționară vitejește instalată la București mai târziu, din 1990, ca pe un etern **Dumnezău**?

Altfel, de ce, în vara lui 1990, imediat după întâia mineriadă (ți-ai amintit, tovarășe Iliescu? - a văzut-o întreaga planetă, numai N. Manolescu nu, drept care s'a grăbit să dialogheze cu cel care chemase minierii securiști, după ce s'a isprăvit masacrul în mormunt, iar imediat apoi a pretins că nici un student n'a mâncat, nici a secuminer no-i pute) - așadar, de ce, atunci, un vicepreședinte al guvernului și supraministru al Securității - l-am numit pe Voican - l-a somat pe directorul editurii Humanitas să oprească difuzarea cărții mele **Culoarea curcubeului '77**? Și, de ce, chiar dacă "dizgrațai" în care a căzut belitrua Ceaușestilor, volumul meu de mărturie n'a ieșit din depozite decât în vara lui 1992 - ca să fie trimis la topit, la fabrica Buznești?

Altfel de ce, Marin Sorescu, director al editurii Scrierilor românești din Craiova a trimis la topit **cărți tipărite, dar nedistribuite**, printre ele fiind și romanul meu "**Gară inversă**" - de el, de Sorescu solicitat spre editare, în Februarie 1990; carte ale cărei șpalturni complete mi-au parvenit în Octombrie aceleiași an, 1990 - pentru ca la sfârșitul verii lui 1993, în chip de "examen de admisie" la Cultură, să o distrugă?

Sunt silit să conchid: sub Ceaușescu nu mi s'a topit nici o carte; sub Iliescu - două (și stai, că încă n'ai plecat!).

Și încă: pentru a ajunge ministru al Culturii, sub Iliescu, poetul Sorescu a trebuit să dea dovada devotamentului său (față de ce - sau mai degrabă față de cine?) nețămurit; **să distrugă cărți**.

Nu mă mir de "proba" (de capacitate culturală) dată de Sorescu în fața Cotroceniului; el, săracul, n'a făcut decât să-l maimuțarească pe Iliescu (ai uitat, tovarășe, incendierea Bibliotecii Universitare?, a Muzeului? - eu nu).

5. "Unii tovarăși" (din sală) se vor întreba: de ce m'am adresat tovarășului nostru Iliescu personal într-o problemă neavând legătură cu D-sa (personal: justiția)? Acestora am să le răspund așa: l-am onorat și pe Ceaușescu, adresându-i scrisori deschise - de ce nu l-aș lua în seamă și pe Iliescu...

În schimb, lui Pleșu îi spun altceva: că până la Dumnezău te mănâncă Mircea Horia Simionescu, nu mai tratez cu slugile, mi se dă chiar cu tovarășul Croitoru - mă adresez direct împăratului. Că Ceaușescu domnea la Palatul Regal de pe Calea Victoriei, Iliescu a confiscat Palatul Regal Cotroceni - e important! Pentru mine, Tandra e Manda, împăratul tot în curu-gol este el.

Cum am o memorie normală, nu am amnezie-cu-voie-de-la-stăpînire - precum slugile din nastere, precum cei ce nu-s în schimbă și ei ciorapii, dar își întorc înăuntru vesta; precum mustele verzi, de care văd că mare, de cum Ceaușescu a fost îngropat, și cum pe da" la Iliescu, cum eu îmi amintesc

recutul de luptă al tovarășului
Ion Iliescu.

În 1950, ca tot studentul român m'am
decedat solidar cu ungerii răsculați împo-
triva voastră, darăghe tavarășici; D-ta
și-a răsculat țara, adică filosovietic, te-ai
pândit din România, adică filosovietic, te-ai
decețat solidar cu... dimpotrivă, rușii
ocupanți, comunistii-teroriști. Adevărat: nu
ai lăsat în bransa "ajutorului internațional"
în armă și în securități române de origine
din arme și în securități române de origine
disparute în revoluție și ai dus greul
anchetelor insurgenților unguri căzuți în
anchetele Monstrului; în "găzduirea" lui Imre
Nagy și alor lui, până se pregătește
"procesul" și execuția), precum tovarășul
D-tale de C.C., vestitul "antistalinist" (post-
moțem - grăje fiului iubitor și măntoran,
Walter Roman - adevărat, nu erai suficient
de copleșit ca să abordezi o astfel de problemă
în acel moment lucrai cu tineretul...
Îți aduci aminte - dragă tovarășe Iliescu
- ce ani minunați, ce plini erau anii aceia?
Când, împreună cu tovarășul Trofin, cu
tovarășul Petre Gheorghe, cu tovarășul
Burtică - să fi fost și Martian? dar
Stefănescu? lucrai și câte 25 de ore din 24
asta, la voi: depășirea normei) în "Echipa
Morții", cum i se spunea adunăturii **voastre**
de la C.C. al U.T.M. Echipa Morții de la
Pitești era alcătuită din **reeducatori**. Echipa
Morții de la U.T.M. era constituită din
exmatriculați - tot de studenți, ca și la
Pitești, vă ocupați - nimic nou sub soarele
comunismului.

Prieten, colegi de facultate mi-au spus
și ne-am revăzut că noi, studenții arestați
în noiembrie 1956 - așa: torturați în anchetă,
condamnați de Tribunalul
Ulterior, băgați în închisoare, apoi trimiși în
omicidii obligatorii, apoi "liberați", dar
văseserăm noroc: suferențele (violente,
recte - și politice) ne dădeau un rost, un
scop, ba chiar o aură... de luptători
anticomuniști, antirusi... Pe când ei,
arestați și a căror vină era: **ar fi putut
măi te-ai antisociale dacă...** au încapat pe
bana, nu a securiștilor, asasinii... cinstiți, ci
a **voastră**, a activiștilor școlii. **Voi**,
șeri-lupi care - precum Sorescu în luptă pe
așa și pe moarte cu cărțile gata-tipărite
entru ca, distrugându-le, să fie demn de
Ministerul Culturii) ca să ajungeți (sus),
șchia să dați dovadă aici, jos... **Voi**, nu
alfabeți ca securiști, ci având studii
penoare - la Moscova, se ntelege; **voi** cei
în Echipa Morții a C.C. al U.T.M.

Încă din vara lui 1990 am bănuit că
final de oprire a difuzării cărții "**Culoarea
rozeului**" a fost doar **transmis** de Voican
getorului editurii Humanitas, însă venea
"mai sus" - de la cei pomeniți la paginile
81, arătați ca vinovați de exmatricularea
torva sute (numai?) de studenți, nu
amploatori: cei mai buni.

Atunci **voi**, tinerii lupi de la UTM v'ati
rsat colții în blana, în carnea - în sufetele
ttru todeauna atinse ale nefericiților
denți, **cei care-ar-fi-putut-comite - dacă...
r nu comiseseră!** **Voi**, activiștii de la
M. ați pus la cale, ați făcut și repetiții
... martorii acuzării - și ei studenți,
cenițați că, dacă nu demască, au să fie ei
nascuți), ați dat spectacolele
gustătoare - nu pentru victime, ci pentru
clăii - "sedintele de demascare a
manilor socialismului și ai URSS
curapi în rândurile..."; și ați decis **voi**
gare din facultăți a celor mai capabili
lenți din toate universitățile din țară. Iar
știți bine ce-i așteptați pe exmatriculații
și: încorporarea imediată în
șagamentele de Muncă - acele unități (ale
l) de ocazii în uniforme (oarecum)
tare...

Nimic nou sub soarele comunist - cu
lția să ai ținer de minte:
la Pitești au fost distruși **studenții**,
actualii-de-măine (privind din 1949) ai
dăniei - prin **reeducare**;
după Revoluția Maghiară **voi**, Echipa
ții de la UTM, ați distruși **studenți**
lectualii de mâine, privind din 1956) -
exmatriculare;

În 13-15 iunie 1990 "minerii lui
nu" au distruși **studenți**, intelectualii de
e - prin... minerezare, prin voicanizare,
mai corect ar fi: prin **lizare**.
rezumăm: pe vremea reeducării de la

Pitești (1949-1952) erai prea tânăr ori la
studii la Moscova (de-acolo, de la Răsărit,
tovarășe inginer-general) - însă în 1956 ai
fost, ca tot activistul din tată n'fiu, la post,
la post te-ai dovedit a fi și după 20 Mai
al României. Ca și în 1956-57-58, în '90 ai
postul de partid și de stat Benic: de la
cap. O constantă a **voastră**, ideologia,
cu calomnia și cu parul! - **în cap, în cap,**
numai în cap. Nu altfel erau tratați studenții
la Pitești; nu altfel studenții din '56 - și nu
altfel studenții din '90 - doar tovarășii-
minerii-majori le "explicau" în timp cei-
ciomăgeau:

- Noi muncim, nu gândim!
Nu insistați și nu vă jurati, vă credem,
doar vă cunoaștem de o jumătate de veac;
Voi nu s'ateți prost: să gândiți - Noooo!
Voi nu gândiți, doar munciți la mânăirea
ciomăgeului (iar în pauze ce faceți? a, da:
numărați banii și lucrurile revoluționar-
confiscate de la dușmanii țării...)

6. Te mai faci vinovat de crimă de
trădare a poporului român, iubite tovarășe
Iliescu și poporul.

Până în 1989 cel mai odios trădător al
neamului românesc (și n'am dus lipsă de
așa ceva) a fost Groza. Nu mai este - din
1990.

Atunci Iliescu împreună cu supra-
vegheorul Măgureanu precum și cu băiatul
"antistalinistului" Walter Petre Roman - cu
tot cu guvernul) a cedat Basarabia, Bucovina
de Nord și Ținutul Herței. Definitiv. Rușilor,
nu ungerilor. O asemenea ticăloșie n'a
făptuit nici Dej, nici Ceaușescu. Te-am
așteptat pe D-ta, scumpe tovarășe Iliescu,
pentru a constata că nemernicia activiștilor,
a securiștilor o întrece și pe aceea a
monumentului trădării: Groza.

Felicitări, tovarășe patriot-român,
prietin al patriotului thraco-georgian I.C.
Drăgan. Felicitări Românilor care te-au re-
ales (la al nșucăteala congres). Știu ei pe
cine alegh - patrioții români! Aceia te merită
pe deplin!

7. Activitatea D-tale (asta vine de la
activist) de disident-legal și de revoluționar
cu voie de la Moscova se rezumă astfel:
- ai făcut disidență dimpreună cu
Bruzan, cu Bărlădeanu (dar nu cu
Părvulescu) - cam ca Păunescu și ca Sorescu
de ce-o fi lipsind Săraru?); cam ca
rezistenții-prin-cultură: Breban, Manolescu,
Eugen Simion, Liiceanu, Pleșu, Doinaș,
Hăulică, Sin, Blandiana... Adică n'ai mișcat
un deget (să se vadă? să se afle?); nu te-ai
opus nici cu un geamăt atunci când
Ceaușescu distrugea sistematic țara cu
casele, bisericile, palatele, mănăstirile,
satelii n'ai... disidat de nimeni și de nimic:
comunist ai fost, comunist ai rămas - o
singură dată ai spus adevărul: în ultimele
zile ale lui Decembrie 1989, jurnalistului
Victor Loupan de la "Figaro Magazine": că
da, ești comunist...

- Ai făcut revoluția nu împreună cu cei
din stradă care strigau: "Jos comunismul!",
ci cu cei care îi împușcau pe la spate pe
adevărații revoluționari, din când în când
scheunând: "Fără violență!" - rugă-
implorare curat securistă, fiindcă în acele
momente cine se temea de... violența
violentaților timp de patru decenii: violenții
prin meserie - securiștii (pe aceasta
scritorul-cu-limba A. Buzura a pus-o pe
seama... nevinovăției **voastre** și a "ierării
cristești") la care trebuie să trecem de
urgență noi, eternele victime... revoluția
cea ce ai făcut-o, măi tovarășe, trezită,
spierat că v'o ia înainte cei din Timișoara,
cei din Cluj, cei din Sibiu - și, iată, cei din
București; ai făcut revoluțiune la
tembelizune - dimpreună cu adevărații
golani (ți spune ceva cuvântul?), deveniți
criminali, de teapa unor Dan Iosif și Voican;
cu stră-bătrâne lichele ca Bruzan, doar
bătrâne, precum Sergiu Nicolaescu și cu
alte încă "tinere", dar gata-putrezite: Petre
Roman.

Să repet:
- D-ta, tovarășe Iliescu ești vinovat de
schifodirea, de moartea, de batjocorirea
postumă a adevăraților revoluționari români
- pentru că D-ta, tovarășe, ai dat ordin să se
tragă;

- D-ta, tovarășe iubit și cultural-foc ești
vinovat de incendierea (voluntară - mai este
nevoite să spun?) a Bibliotecii Centrale
Universitare și a aripei cuprinzând Muzeul
de Artă al țării;

- D-ta, tovarășe Iliescu, ești vinovat de a
fi provocat tulburările interetnice din
Transilvania, precum și campania de
diversiune securistă - împotriva ungerilor;
împotriva evreilor, împotriva exilaților,
împotriva străinilor, împotriva intelectualilor
- de asemeni: autor moral al calomniilor
sistemate, "pe bază de documente" a
opozității politice în special, în general a
oricărui român ai cărui ochi nu-ți plac, în
special vinovat de campania de denigrare a
Regelui Mihai I și a fiecărui membru al
Familiei Regale;

- D-ta, tovarășe Iliescu, ești vinovat de
batjocorirea fenomenului **Piața Universității**,
apoi de masacrarea inocenților din 13-15
Iunie 1990.

- D-ta, tovarășe, ești vinovat de
restaurarea securisto-comunistă din România
post-revoluționară (adevărații au strigat:
"Jos comunismul!"), de favorizarea
acaparării economice de către securiști cu
bani din tezaurul țării, distribuit lor în
momentul Decembrie '89, de blocarea
tuturor reformelor democratice, de
șantajarea țării, de... pământul (de unde
ai D-ta, tovarășe, acel pământ cu care îi faci
pe țărani să joace cum te cântă Securitatea?
- aaa, înseamnă că ai participat și la
"socializarea agriculturii", de acolo îi ai,
pământul: ca pradă de război!);

- Mai ești vinovat, nețarmurite tovarășe
secretar-general, de incurajarea
trogloditismului securisto-naționalist, de
populismul de mlaștină, de românismul
xenofob și antieuropean al comuniștilor și
securiștilor structurați de...
internaționalismul-sovietic. În timp ce
slugile D-tale din conculm Drăgan-Vadim-
Păunescu-Sorescu acoperă cu zbirățele lor
ultra-patriotice glasurile celorlalți - aceia cu
adevărat patrioți (fiind discreti), D-ta cedezi
și ultimele firițe de "independență"
națională față de Rusia (ce i-ai mai cedat
de demni lui Graciov, de era atât de
mulțumit?); cumva Banatul, Oltenia,
Muntenia, pentru ca Monstrul să aibă un
coridor până la frații sărbi?);

- Ești vinovat, tovarășe, pentru
falsificarea alegerilor în cea mai pură tradiție
comunistă (câți ani vei fi avut în 1946 - ori
ai studiat "metoda sovietică" de a câștiga
atunci când pierzi la cursurile de hidrotehnică
de la Moscova?) și pentru pretenția de a
"reprezenta" poporul român. Fii sigur,
tovarășe: nu-l "repreziți" mai adevărat
decât tovarășul nostru Ceaușescu - fie-i
țărâna grea. Poporul român te-a "ales" din
neștiință, de pe urma dezinformării
sistematice; te-a ales **de frică** - în nici un caz
din... dragoste. De ales te-au ales rușii,
securiștii și activiștii - cei care ne-au supt,
ne-au călărit și înainte.

- În fine, niciodată în acești patru ani de
când "păstosești" turma carpato-danubiană
- nu ai exprimat vreo regret: că, în 1957-
1958 ai contribuit la distrugerea vieților și
carierelor atâtor studenți (inea o dată: cei
mai capabili) - exmatriculați de **voi**;
niciodată nu ai exprimat rușinea, măcar jena
că, în "perioada de disidență" ai fost, în fapt,
tăcut-vinovat, tăcut-complice cu Ceaușescu
la distrugerea României; și nu (i-ai cerut
iertare, în public, pentru crimele enumerate
mai sus: împușcarea adevăraților
revoluționari, incendierea deliberată a unor
lăcașuri de cultură; stămirea și întreprinderea
artificială a xenofobiei - precum și nenu-
măratele minieride - și dacă le-am zice:
iliade? S'a zis deja? Foarte bine, atunci
repetăm: **iliade-securști** (asta venind de
la... secure).

Credeai că am uitat de asasinarea Ceau-
șeștilor, tovarășe Iliescu? Cum s'o uit?
Antropofagul Bokassa, în Africa lui, a avut
proces **european**. Ceaușeștii, într-o țară
europeană (în ciuda **voastră**, a filosațiilor);
ba, Ceaușeștii nu-ți aparțineau, măi tovarășe
secretar devenit general: erau mai ai noștri
- ai țărănilor dobrogeni colectivizați cu
ciomagul și cu pușca; ai "nebunilor"
internați în azile doar pentru că îi contestau
geniul (devastator); ai noștri, cei-cu-
drepturile omului din primăvara lui '77, ai
minerilor din Valea Jiului, ai membrilor
SLOMR, ai răsculaților de la Brașov - în

fine; ai celor de la Timișoara, Cluj, Sibiu.
Dar D-ta l-ai trimis pe Voican -
revoluționarul întâmplător (a naibii
întâmplare!) să-i împuste, acolo, departe de
ochii noștri. Firește, am știut chiar în 25
Decembrie, când am văzut casa primă care
este motivul lichidării Ceaușeștilor: **voi**,
profitorii, nu voiati să se știe că sunteți niște
activiști înlocuind un alt activist. Ca să nu se
afle, cât de... ei, Ceaușeștii ești D-ta,
tovarășe - te-ai grăbit să recuperezi timpul
pierdut, nici n'ai început bine "cârmirea"
țării (știi ce-ei aceea? nu, nu același lucru cu
"cârmuire", că le-ai luat-o înainte, în
fapte...
Acestea sunt motivele pentru care nu vă
îngădui **vouă** să mă "ierțați" pe mine
(așteptați momentul când vă voi ierta eu pe
voi). În Republica Comunistă Română
condusă de tovarășul Iliescu în persoană, eu
rămân ce-am fost: dușman al **vostru**.

Până una-alta, te asigur de disprețul meu
- distins.

★
P.S. Celor ce se vor mira-indigna-de tonul
scrisorii de față le voi răspunde că dacă tonul
face muzica, și reciproca este valabilă, așa că
îi vorbesc lui Ion Iliescu așa cum cred eu de
cuviniță; și așa cum merită Ion Iliescu să i se
vorbească - doar el, nu altul i-a tratat pe tinerii
studiosi de **golani**; pe tinerii jurnaliști de
animale. **Și nu și-a cerut scuze.**

Dacă mirații-indignați îmi vor atrage
atenția că... "nu așa se vorbește cu presedintele
țării - indiferent ce crezi despre el", la rândul-
mi le voi atrage atenția:

a. Eu spun ce cred, nu "ce se cade";
b. Nu-l consider pe Ion Iliescu președinte
al României, fiindcă știi (dar cine nu știe!)
cum a fost ales la 20 Mai 1990; așadar, din
punctul de vedere al meu, Iliescu este **ilegitim**;
c. Se știe și dar repet: îl consider "șef al
României întregite (și cu **cedările** lui Iliescu
pe după cap cu Roman) pe Regele Mihai I.
prin umare, Iliescu este un **uzurpator**;

d. Pentru faptele sale murdare,
antipatriotice, criminale (înșirate mai sus)
numitul Ion Iliescu merită tribunalul - a, nu cel
"al Poporului", nu cel Militar, care ne-a
condamnat și pe noi, în 1957, ca pe niște
dușmani-ai-poporului-ncitor-și-ai-Uniunii-
Sovietice-nu; să-l judece pe Iliescu un tribunal
adevărat, respectând toate normele europene
(și indigene) și nu pe ascuns, expeditiv, cum
a făcut el cu Ceaușeștii. Să fie sigur, tovarășul
nostru iubit și zămbitor: dacă nu la anul; dacă
nu peste cinci ani, atunci peste cincisprezece,
peste douăzeci - cândva tot va trebui să dea
seama de faptele sale - el și ai lui; securiștii
și activiștii vinovați de crime de sânge - și
chiar de crime culturale. Fiindcă a fost de
curând în Franța trebuie să fi aflat - altfel de
ce-a fost angajat, cu ziua, Tănase? - că
"securistul" Paul Touvier, acuzat de aceeași
crimă (de omor) - (condamnat, nu executat) a
fost condamnat la închisoare pe viață **pentru
fapte de acum cincizeci de ani**, din timpul
ocupării Franței de germani.

Aștept cu încredere procesul lui; al lor.
Fiindcă știu: nu se va ridica din genunchi
poporul român prin căpocei; prin "ajustări",
prin teroriști crucificați (ori în cerc). Ci prin
intervenții chirurgicale: cancerul omil "tai" tu
- ori te "taie" el pe tine, în timp...
Să fi sigur, tovarășe Iliescu: La procesul
D-tale n'am să mă bucur că ai fost pedepsit D-
ta; am să mă bucur pentru memoria regăsită
a Românilor, pentru sufletul regăsit al lor.

P.G.

Istoria Partidului Național Țărănesc (XIX.) Primul Guvern național-țărănesc

La preluarea Puterii în noiembrie 1928, Guvernul național-țărănesc se găsea la o răscruce de drumuri, căci trebuia să decidă caracterul și programul economiei noastre naționale. Bunele intenții ce rezultau dintr-un vag program ce nu avea nici o precizare, nu erau suficiente. Și astfel a apărut prima dezamăgire produsă de noul guvern prin lipsa unui program agrar. Cei care îl votaseră, se așteptau să anunțe îmbunătățirile funciare de care economia țării avea absolută nevoie; se așteptau la crearea de credite prin încadrarea Băncii Naționale realităților economiei naționale, pentru că toate exploatarea agricole, mici și mari, erau lipsite de un capital circulant, absolut necesar unei exploatare normale.

Ion Mihalache nu ignora nici unul din aspectele problemei agrare; el era îngrijorat de greutatea țărănilor de a găsi credite pentru procurarea inventarului gospodăriei țărănești, de valorificarea produselor agricole, de modernizarea culturii vitei de vie în vederea exportului. Dar toate aceste îngrijorări nu și-au găsit expresia nici în programul partidului și nici în acțiunea de guvernământ. Mihalache cedase pasul lui Virgil Madgearu care se impusese prin temeinicia lui pregătire economică, prin energia lui organizatoare.

Virgil Madgearu avea însă în privința economiei agrare o pregătire pur teoretică, formată la școala germană, cu totul diferită realităților complexe economiei agrare românești. De aici, lipsa de îndrumare a guvernării național-țărănești spre o politică agrară rațională și punerea accentului pe echiparea industrială a țării, cu sacrificarea agriculturii. Madgearu luase comanda economică a guvernului în atmosfera de unanimă ostilitate față de partidul liberal, ceea ce îi conferea toată autoritatea de a efectua o reformă a Băncii Naționale, în sensul de a obliga să fină seama de realitatea economiei agrare de care era legată existența a 78% din populația României. Este inexplicabil, cum problema Băncii Naționale nu s-a pus, iar băncile au continuat practicarea unor dobânzi de camătă, ceea ce a dus la accentuarea sărăciei plugarilor. După câteva luni, s-a văzut clar că Revoluția legală a țărănișmului a dispărut pe nesimțite. C. Șteru nu mai deținea în noul partid puterea pe care o avusese în vechiul partid țărănesc; deputații basarabeni nu mai reprezentau forța numerică de odinioară, se pierdeau în masa parlamentarilor partidului.

Grigore Iunian ca ministru de justiție a intrat în conflict cu ramura națională a partidului pe chestia numirii noilor magistrați, o revendicare regionalistă, de neacceptat pentru un om de o exemplară corectitudine cum era Iunian. O inițiativă legislativă cu privire la exercitarea profesiei de avocat de către miniștri de justiție după ce le-a expirat

mandatul - special promovată - a dus la demisia lui Grigore Iunian.

O dată cu demisia lui Grigore Iunian, unitatea partidului era amenințată. Iuliu Maniu și-a dat seama de consecințele demisiei din chiar actul de solidarizare al lui Ion Mihalache. S-a dispus retragerea proiectului, dar s-au conturat unele sciziuni viitoare.

Greutățile inerente guvernării țării după imensul sacrificiu impus de puștiiorului război, criza mondială în plină desfășurare, au făcut ca speranțele maselor să devină ipotetice. Partidul liberal aștepta momentul când să înceapă atacul prin punerea în contradicție guvernării național-țărănești cu așteptările trezite în mase.

Datorită faptului că național-țărăniștii luaseră puterea prin voința aproape unanimă a țării și nu datorită combinațiilor din culise, intimidase pe toți adversarii. I.G. Ducăntuia corect că popularitatea național-țărăniștilor nu putea fi comparată cu popularitatea spontană a generalului Al. Averescu din 1919. De aceea, ei așteptau să se acumuleze suficiente greșeli care să alimenteze campaniile de presă și de defaimare prin viu grai. Înaltii funcționari din administrația de stat, devotați partidului liberal, urmăreau pas cu pas deciziile luate de un ministru, subsecretar de stat sau director general, pe care să le comunice imediat în copie.

Primul demnitar național-țărănesc atacat de presa liberală, a fost Aurel Dobrescu, subsecretar de stat la agricultură și domeniu, pentru așa-zisa "afacere a bornelor". Ion Mihalache a anchetat personal acuzațiile ce se aduceau lui Aurel Dobrescu și a desoperit reaua credință din partea acuzatorilor. Nici nu meritau vrea atenție aceste acuzații, dar alegerea finte indica obiectivul real: atacarea indirectă a doi conducători ai partidului național-țărănesc, considerați pe bună dreptate ca două personalități mai presus de orice bănuială. Nu înseamnă însă că alte acuzații aduse mai târziu practicilor de guvernământ erau neintemțate. Puterea fără control corupe, ori guvernul național-țărănesc se sprijinea pe un Parlament în care avea majoritatea zdrobotitoare.

Iuliu Maniu, pentru a menține disciplina de partid și pentru ca acțiunea de guvernare să nu sufere dintr-o prea mare independență a parlamentarilor, a introdus demisia în alb. Fiecare deputat și senator incredințase șeful partidului demisia fără dată, prin aceasta realizându-se dominația partidului asupra parlamentarilor. Astfel, partidul devenea singurul interpret al voinței maselor. Acest lucru nu era o inovație; democrațiile europene o practicau încă dinaintea războiului, iar "socialiștii englezi aparținând oricărei tendințe, au declarat totdeauna, față de partidul țărănesc, că este mai eficient, decât democrația trebuie în chip necesar, să suporte presiunea unui fel de despotism benevol", observă Robert Michels

- profesor la Universitatea din Turin - în lucrarea "Les partis politiques". Autoritarismul lui Iuliu Maniu își are originea în însuși regimul electoral practic la noi, al scrutului mare de listă și reprezentarea proporțională.

O mare problemă a guvernării național-țărănești o ridica necesitatea schimbării administrative. Statul devenise mult mai complex; vechea noastră organizare administrativă, cu serviciile ei rutinare, nu mai corespundea cu nevoile noului stat, trebuia să respundă cu corespundență de ritm, de capacitate tehnică. Această schimbare era o sarcină grea a guvernului și comisiile create pentru introducerea acestei reforme nu au fost la înălțime în toate cazurile. Multele greșeli săvârșite s-au datorat lipsei de control parlamentar.

O altă deficiență a guvernării național-țărănești a fost sistemul contractelor. Diversele contracte de concesiune ce s-au derulat în această perioadă fiind lipsite de o conștiință economică nu au antrenat în timpul execuției și forțe de producție interne, pentru a da de lucru întreprinderilor autohtone. În acest sens, contractul Skoda este relevant. În acest sens, contractul Skoda este relevant, căci dacă ar fi existat o concepție invidioasă ca o parte a comenzii și anume afeturile și chesoanele tunurilor comandate la uzina chehoslovacă să fie executate în țară, s-ar fi putut da de lucru uzinei Reșița, de care era legată existența a zeci de mii de lucrători.

Mai târziu, Partidul Național Țărănesc și-a fixat politica economică: protecționismul vamal pentru a determina dezvoltarea industriei naționale. Orice protecționism vamal implica însă și asigurarea consumatorului intern, căci, de capacitatea de cumpărare a acestuia depinde în bună parte succesul industriei naționale. Or, la noi, 78% din populație, formată din agricultori de toate categoriile, era sărăcită.

O altă condiție ce se cerea ca un regim vamal să corespundă situației de fapt, era existența materiilor prime. Atât petrolul cât și gazul metan ar fi trebuit să dea impold creării unei industrii a produselor chimice. Este inexplicabil cum nici Partidul Național Țărănesc și nici cel Liberal nu au avut un program industrial elaborat de oameni de serioasă pregătire științifică și bazat pe posibilitățile reale ale solului și subsolului României. Era de așteptat ca odată ajuns la putere, Partidul Național Țărănesc să fi dat industrializării țării o direcție mai accentuată în legătură cu produsele agricole și în primul rând industriei alimentare. În afară de industria morăritului, a zahărului, berii și uleiurilor vegetale, care erau în plină dezvoltare, ramuri importante ca industria conservelor de legume, de fructe, carne, pește, produse lactate, nu s-au bucurat de atenția care se cuvenea. Acestea ar fi format produse excelente pentru export, în special pentru piața germană și scandinavă.

Deci, cunoscând problema în momentul când a luat conducerea țării, Partidul Național Țărănesc ar fi putut să aplice soluții care le preconizase în timpul opoziției. Înțelegerea situației vitrege a întregii economii agrare, nu se datora numai lipsei de cunoștințe economice corespunzătoare necesităților vitale ale producătorilor, ci și înțelului vital ale producătorilor. Această apăsătoare situație de bază a creditului. Național-țărăniștii au protejia industriei naționale, dar nu au protejia de ansamblu economiei românești. Totul ar fi trebuit să armonizeze interesele industriei cu interesele agriculturii și cultura a fost nevoită să suporte toate tatele acordate industriei, timp de o jumătate de secol.

După 1919, când mica proprietate locului marilor proprietari, era imperios necesară crearea unei economii agrare care să se bazeze pe creditul rural pentru toate categoriile de producători. Fără îndoială, în condițiile controlat, țărăniștii au avut nevoie de o cație economică și trebuia ferită de a fi folosi cu ușurință creditul pentru a plăti decât investițiile agricole (vezi și cele unelte etc.).

Lipsa de credite, lipsa de control al băncilor a dus la cele mai înșăpățate forme de camătă și în 1930, practic din punct de vedere juridic erau permise; datoriile reprezentând îndobâncirea pământului și inventarului pe care și-l cumpăraseră. A fost nevoie de intervenția datoriilor agricole, rod al gândirii politice și economice a partidelor care se mulțumeau cu expediente de moment.

Reglementarea comerțului internațional, reorganizarea Băncii Naționale, lonarea datoriilor, sperierea circulației ciare, reorganizarea Băncii Naționale, gilație a împrumuturilor și mărirea revindicării juste atât ale comercianților și ale agricultorilor. Gravitatea acestor revendicări sta în faptul că Partidul Național Țărănesc era la guvern de doi ani și o majoritate mai mare de două treimi în Camera și în Senat și totuși nu atacase problema creditului și a Băncii Naționale - reforma radicală! De asemenea, demisia cadrelor administrației s-a făcut concedierea funcționarilor după o perioadă foarte elastică, lăsând loc arbitrarilor.

Ar fi desigur absurd să se atribuie singur guvernului național-țărănesc o economie a României, dar nu măsurile luate indicau o insuficientă gătire a celor chemați să reducă efectele cusiunile crizei mondiale. Și ca să nu se intervine un alt element: întoarcerea lui Carol și proclamarea lui ca rege către Parlament. (Va urma)

Obștile, o realitate istorică ce trebuie repusă în drepturile sale

Domnitorii Țării Românești și ai Moldovei s-au bazat în luptele lor seculare dușe împotriva turcilor, rușilor, leșilor sau altor limboate, pentru păstrarea identității și credinței neamului nostru, pe răzeși și moșneni. Acești țărani liberi și-au apărat moșia străbună cu prețul sutoilor de mii de sacrificii pe care le-au făcut în decursul istoriei. Cunoscând aceste fapte, nu este de mirare că, în dorința lor de a distruge identitatea poporului nostru, comuniștii s-au năpustit în primul rând asupra avuției "obștilor" de moșneni și răzeși din Vechiul Regat și al "comunităților de avere" din Banat. Dar, tocmai pentru a ascunde infamul lor obiectiv, au făcut-o pe furis, fără a promulga legi de

confiscare sau naționalizare. Ne confirmă acest lucru răspunsul primit de la Ministerul de Justiție, care, la întrebarea pusă în Senat privind legile sau actele normative ale vechiului regim prin care au fost acaparate bunurile "obștilor" și "comunităților de avere", ne-a răspuns textual: "În arhiva Ministerului Justiției nu se găsesc legi sau alte acte cu caracter normativ prin care să se fi dispus trecerea în proprietatea statului a patrimoniilor "obștilor de moșneni" din Vechiul Regat sau al "comunităților de avere" din Banat. Iar în finalul răspunsului se mai spune "precizăm, însă, că, prin articolul 6 din Constituția din 1948 și art. 7 din Constituția din 1952, s-a stabilit că pădurile aparțin statului".

Este bine cunoscută zicala "Codru-i frate cu românul". Iată de ce, atunci când comuniștii au început grigoana împotriva românilor, nu au uitat nici pe fratele lor mai mare "Codrul". Și au făcut acest lucru cu ajutorul așa-ziselor "constituții" ale statului "popular" devenit apoi "socialist" ridicate în slăvi atunci, dar și acum încă, de Goebelsii regimului comunist, Adrian Păunescu și Corneliu Vadim Tudor.

Dar, constituțiile care se referă Ministerul de Justiție au fost abrogate, iar Constituția din 1991 nu prevede că pădurile sunt ale statului. În aceste condiții, "obștile" și "comunitățile de avere", care sunt structuri economice cu un vechi tre-

cut istoric, trebuie să reintre în drepturile lor, chiar dacă aceasta le place sau nu place actualilor conducători ai țării.

Lupta nu este deloc ușoară, pentru a o face mai eficientă, în Rm. Vâlcea, Consfățuirea reprezentanților celor aproape 40 de obști din județ, cunoscute până acum doar din județ, cunoscute până acum doar din județ, participă și observatori din țară. Ea are scopul de a constitui o "Asociație a obștilor", care, în opinia noastră, să reprezinte nucleul unei "Ligații a obștilor și comunităților de avere".

Senator
Șerban Sărbu

... "Când e să-și vâre dracu' coada!..."

... de idei năstrușnice. Ca bunăoară colegilor noștri televiziști, de la emisiunile economice. De am asistat "video" joi seara, la un show "chico comic" realizat, din potrivă, de dna Florin Rădulescu, însoțită de un redactor-șef al emisiunilor, împreună cu dnl ministru Florin Georgescu și Mircea Coșea, invitați în funcție. Domniile lor ne-au vorbit, pătrunzător, de îndreptățită mândrie patriotică, înșelătoare și semnificativă și implacabilă, pe plan intern și extern, a mult-avansatului, îndelung-muncitului și în sfârșit, câștigatului... "ooof!" de către FMI, a acordatului împrumut de 700 milioane de dolari. Din care prima tranșă, în jur de 16 milioane dolari, urmează să fie pusă la dispoziția țării noastre, în următoarele zile. Și așa "umflați în pene" în urma succesului renumit, invitații răspundeau accesibil realizatoarei, menite să ne lăturească pe noi cei din fața micilor ecrane, ce "smei" sunt conducătorii noștri și ai, cu crenguța cu trei trandafiri au deslușit FMI-ul mai dihai decât cu iarba mare! Mare succes, mare! Cei doi miniștri ne pun în temă cu însemnătatea acestei "mari" realizări. Cum această temă este destinată consolidării rezervei de putere ale țării, ceea ce va permite îmbunătățirea situației balanței de plăți și va contribui la mărirea credibilității externe

a României în cercurile internaționale financiare și de afaceri etc... Și ce și-a zis dna Florin Rădulescu, ingenioasă fiind din fire? Ia să-l chemăm noi telefonic, de la Paris, pe vechiul nostru coleg Sorin Pamfil, care, cu ani în urmă, a "ales" lagărul capitalist, trădător al comunismului fiind el. Drept pentru care s-a "implementat" la FMI. Și l-a chemat. Și Sorin a răspuns mulțumind pentru invitație și felicitându-ne pentru această "realizare". Apoi, la cerere, a menționat cum "se vede" din Franța acest eveniment. Din mai multe puncte de vedere. De i-a făcut să se foiască pe scaune pe cei doi miniștri care, tributari vechilor concepții, nu suportau să stea "față în față" cu critica. Ba, plin de draci, dl Florin Georgescu a intervenit, subliniind iarăși și iarăși importanța deslășirii "baerelor" FMI care constituie un certificat de garanție pentru investitorii străini, care vor veni, și vor veni, și... De la capătul firului parizian, Sorin Pamfil aprobă cele spuse de dl ministru, în principiu. Numai că investitorii din Franța, mai sunt încă "loviți" de impactul psihologic al mineriadelor, sunt susceptibili la nesiguranta politică din România, cât și la vechia "birocrăție" de care s-a scăpat numai din vorbe. Și a dat exemplul unui investitor, care i-a spus că pentru o decizie pe care el a luat-o în cinci minute, pentru

"partenerul" român a fost nevoie de șase luni! Și n-a mai intrat în amănunte pe care noi le cunoaștem și de care ne lovim zilnic: demersuri, aprobări, hârtii, hârtiuțe... că puterea de "decizie" izvorăște direct de la STAT, economia fiind strâns ținută în brațele lui roz-bonbon, să nu care cumva să se "împrăștie" pe la "privatizații" care nu sunt trecuți pe lista aceea care a dat undă verde foștilor securiști și nomenclaturisti! În timp ce Sorin Pamfil își susținea argumentele cu aplomb și competență, dna Rădulescu, încurcată peste poate de așa o "situațiune" care avea vădit repercusiuni "destabilizatoare" pe chipul invitaților, nu știa cum să mai intervină pentru potolirea înstrăinatului! Până la urmă invocând expirarea spațiului de emisie, își ia "la revedere" telefonic, cu promisiunea să-l mai solicite (Eu zic, poate la Paștele cailor! Că precis după această "intervenție" pariziană, așa "francofoni" cum suntem, 1-5-o fi transmis și sârmanei Florin vreo "firitisire". Pe fir mai scurt. Și mai trandafiriu!). Și regia comută pe moment emisia cu "invitații" pe studioul mamă, ca să zic așa. Și vedem iar Studioul economic în care se vor desfășura pe timpul verii emisiunile de specialitate. Și pe dl Ciprian Enache, așa mai în cadru îndepărtat, să se vadă creația izbutită a scenografului și să nu-i vedem fața care i-o fi

"căzut" și lui, sârmanul, în urma "întâlnirii" cu Sorin Pamfil. Privindu-și ceasul, constată, întărește, că timpul a trecut și ne dorește un Dallas plăcut în continuare. Dar mie nu mi-a plăcut, că April tot "chidnapată" a rămas, iar pe J.R. erau gata să-l transforme în "legumă", în urma schimbatului cu tranchilizante. Așa că de la Dallas m-am reîntors cu gândul la Studioul economic. "Aceeși Mărie cu altă pălărie?" - să fie această nouă formulă de emisiune, se întreabă și îl întreabă dl Ciprian Enache pe străvechiul coleg Ionel Cristea, în calitate de proaspăt director al departamentului nou înființat... că ei, sunt tot cei vechi... adică... Măriile. Dar promit să-și pună pălăria noi (unii și-au schimbat "costumul" la revoluție... și a ținut! Că așa era piesa!)... sau invers zic ei, dar nu prea au Mării. După "roirea" la Tele 7 ABC, la televiziune se cântă "zece negri mititei", și ar cam trebui schimbate măcar Măriile, așa pentru diversitate. Că PĂLĂRIA a rămas aceeași. Cea de dinaintea Revoluției! Oricum cei trei și-au propus, ca împreună cu noii reporteri ce urmează a fi angajați, să transforme emisiunile economice, din rădăcină! Să le facă vii, atrăgătoare, interesante, adevărate show-uri! Prima emisiune le-a izbutit. A fost un show pe cinst!

Rodica Rarău

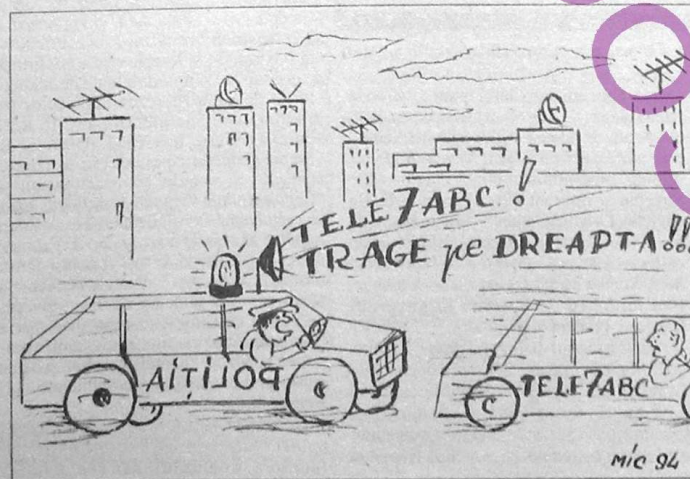
Prin nebăgare de seamă și iuteală de mână, TVR devine ce-a fost și chiar mai mult decât atât

Chiar nu înțeleg cum nimeni din Opoziție, din grupările civice, dintre sindicate nu servă continua și periculoasa alunecare a țării spre Putere, naționalism și comunism. Cum nimeni nu remarcă apariția ceții, a cenzurii și a mistificării. Așezarea în fruntea acestei instituții de a unei figuri șterse n-a însemnat decât abandonarea ideii de aservire și răgerea în sfera Puterii. Din contră, ieșirea s-a dovedit foarte eficientă și zisă, reușind să îndepărteze de la controversata clădire cu antenă de pe deala Dorobanților privirile până atunci atât de vigilente ale presei, partidurilor sau elementului, care urmăreau mai ales importarea persoanelor cu oarecare nume în arta și literatura țării, aflate la începutul XI, decât programul propriu-zis. Dl Mihail Popa s-a dovedit, datorită cvasi-onimității sale, un instrument mult mai util în mâna nostalgicilor, decât predecesorii, atât datorită înclinațiilor sale vădit remiste (un fost coleg al dlui Hamza în departamentul de propagandă al Guvernului nu putea fi mult deosebit de acesta) și datorită nemplicării sale directe în problemele televiziunii. Acest fapt a fost drept ceea ce era, adică o invitație la schimbarea conservelor securisto-ceaușiste și reactivarea lor în forță. Marea versiune a dlui Marcel Avram și dlui R. de cei mai talentați, independenți și amozii oameni.

acceptabile. Nu mai avem emisiuni în care reporterii dotați și incisivi, ca dna Anca Fusariu, sau ca dnl Nicolau sau Măndruță să bage în corzi și în răcori demagogii, corupții și lichelele. Avem, în schimb, o apă de ploaie, cu filme expirate, alb-negru și color, cu concerte mucegănte și nulițăți cât cuprinde. Avem acum la dispoziție "vioiciunea" fizică și spirituală a dlui Costin Buzdugan peste tot unde-i vorba de politică, parlament, Basarabie. Avem la îndemână "talentul de specialist muzical" al dlui George Serafim (cel cu călătoria în SUA pe banii evangheliștilor, cu familie și purcel) care, la recomandarea tovilor Păunescu și Dumitrașcu, i-a luat locul dlui Iosif Sava la Serata de pe pro-

gramul II. Avem, în schimb, pe unul dintre puțunii profesioniști rămași în TVR, dl Arachelian, izgonit pe canalul II, în studii improvizate și la miezul nopților. Avem pe dna Emilia Nicolaescu, care a ținut și ne asigură, cu inocența și mirarea caracteristică, de colegialitatea Televiziunii (și a domniei sale?) față de revista "România Mare", cu ocazia atingerii astronomicului număr 200. Nu și față de "Cotidianul", care a trecut zilele acestea în al patrulea an! Căci în TVR familia Hamzuleștilor e mare și cu adânci rădăcini. Avem pe dl Soloc și Căpriga, care veghează cu grijă ca la Actualități să nu apară ceva legat de Monarhie, fie că-i vorba de Simpozionul de la Sinia "Zilele

Monarhiei române", fie că se referă la data de 10 Mai: marșul și mitingul monarhist. Obediența redacției Actualității față de Republica lui Groza, Dej, Ceaușescu sau Iliescu este absolută. Cenzura șterge la montaj tot ce ar putea deranja președinția în periplurile ei și aduce în prim-plan, din unghiuri cât mai favorabile și pe intervale fără sfârșit, figurile parlamentarilor, la care se închină membrii acestei redacții: Vadim Tudor și Adrian Păunescu. Nu e ședință parlamentară redată la "Telediscul de seară" în care, din zecile de vorbitori, foarte mulți onorabili, televiziunea să nu selecționeze cu obstinație pe cele două moluște oportuniste, cu abjecțiile lor transmise în direct. Și dacă va continua în același ritm - având în vedere pasivitatea Opoziției la manevrele Puterii de tergiversare, până la anulare, a Legii societăților române de Radio și de Televiziune - dl Popa va reuși să ia cu brio examenul de slugă emerită, iar răul nu va mai putea fi reparat. Ne va fi impus din nou un Emanuel Valeriu, un G. Marinescu, un C. Ciurăscu și vom revedea recitalurile "patriotice" ale lui Besoiu și Beligan sau pânzele "angelice" ale lui Bălașa și Piliuță. Ultimul, de fapt, a fost și invitatul de onoare al tov. Serafim la... penultima Serată a dlui Sava.

Totul este să avem puținică răbdare. Prin neatenția Opoziției, prin nebăgarea de seamă a Presei și prin iuteala de mână a Puterii pentagonal-nostalgice, dlui Hamza și Păunescu, la care de curând s-a adăugat și tovarășul Hâncu, vor reuși să ni-l readucă pe micul ceran și pe Marele Cărmaci. Numai puținică răbdare și pasivitate, stimabililor!

H. Ornic

Caragiale și Stalin

Asocierile celor două nume poate părea năstrușnică. Ea nu e totuși de domeniul fanteziei, întrucât, așa cum se știe îndeobște, sub regimul comunist a avut loc și în România o stalinizare culturală, urmând decimarea scriitorilor, vii sau morți, prin mijloacele arhicunoscute ale acestuia: epurare, falsificare, represiune, asasinat moral sau chiar fizic. Tendința anihilării alterna cu cea anexionistă. Unii autori erau tratați aidoma unor proprietăți ce trebuiau "naționalizate", adică introduse cu forța în patrimoniul partidului-stat. Clasicii noștri au constituit obiectele predilecte ale unei asemenea operații. Din rândul lor, alături de Eminescu, a beneficiat de cea mai mare atenție Caragiale. Așadar, Caragiale și Stalin s-au întâlnit! Întrucât postura critică pe care a reprezentat-o, precum un duh protector al locului, autorul *Scrisorii pierdute*, stânjenia nespus, s-a decis înlocuirea autenticei sale personalități cu o fantoșă. Cu o sosie ideologizată. Jurnalistului, monarhistului, religiosului nenea Iancu i s-a substituit un "progresist" și un "revoluționar" născocit, un precursor tembel al "realismului-socialist", un fel de Ioan Botezătorul al "omului nou". Sau, cum spune cu umor Virgil Ierunca, s-a pus la cale "intrarea post-mortem a scriitorului în partid".

Prilejul cel mai nimerit al acestei jertfe pe altarul marxism-leninismului l-a oferit centenarul nașterii lui I.L. Caragiale, din 30 ianuarie 1952. Ceea ce ne aminteam difuz, cu conștiința liceenului care eram în acel moment de restriște națională, este actualizat, cu o sumă de precizii demne

de luare aminte, de către Pericle Martinescu, într-un fragment al jurnalului său publicat în *Adevărul literar și artistic*, nr. 210/1994. Stalinismul se afla la apogeu. Fanatismul slujitorilor săi (care a diminuat, e adevărat, dar n-a dispărut niciodată pe durata stăpânirii comuniste, cunoscând sub Ceaușescu o nouă înțepire funestă) nu avea altă țintă decât să se afirme pe sine. Orice pretext era bun pentru atingerea țelului nebun: "S-ar zice că regimul actual a așteptat cu nerăbdare ziua de 30 ianuarie, spre a dezlănțui încă o dată tobele și trâmbițele, ca, sub pretextul aniversării centenarului lui Caragiale, să înalțe noi osanale «democrației» și «socialismului»". Excesul de zel al malslurii era atât de prezent, încât "Comitetul Național Jubiliar pentru sărbătorirea centenarului nașterii lui I.L. Caragiale" și-a amendat întregul program "de bătaie" din teama că se va vorbi prea mult despre... Caragiale. Ce nevoie avea, în definitiv, "socialismul victorios pentru totdeauna" de Caragiale? "Pregătirile pentru sărbătorirea centenarului lui Caragiale apucaseră pe o pantă «obiectivă». Comitetul Național etc. etc., a ținut o ședință și a elaborat alte normative: să nu se pună accentul pe opera lui Caragiale, ci pe lupta pentru construirea unei vieti noi".

Dar "viată nouă", oricât ar fi fost de "nouă", nu putea fi integral planificată. Nu putea elimina surpriza. În pofida pompei cu care a fost proiectată, între 23 și 30 ianuarie, "Săptămâna Caragiale", aceasta n-a mai avut loc din pricina despre care oficialităților nu le-ar fi plăcut să

vorbească, însă pe care memorialistul le consemnează cu acuzatul său condei: mai întâi, se descoperise că o "Săptămână Caragiale" a fost organizată și în 1912, la moartea scriitorului, de către mult-hulita burghezii; apoi n-au putut fi îndeplinite la timp "planurile de muncă" privitoare la cele necesare sărbătoririi (editarea de opere, montarea unei expoziții etc.); în sfârșit, chiar în perioada fixată a intervenit - ghinion! - o altă "săptămână", cea a reformei bănești, care a mobilizat marea majoritate, mizeră și înfricoșată, a populației țării. "Din această cauză, Caragiale a fost făcut mai tânăr cu câteva zile, deoarece nașterea lui n-a mai putut fi sărbătorită la data respectivă, ci a suferit o amănare, toțiul festivității fiind la 9 și 10 februarie". Situație ea însăși caragielescă, schiță trist-comică în stare de realizare totalitară...

Memorabil prin grotescul său dens a fost serbarea culminantă a buclucașului centenar, desfășurată la Ateneu, în ziua de 9 februarie. Aci se putea pătrunde doar printr-un filtru polițienesc multiplicat. Venerația pentru Caragiale trebuia temeinic controlată. Din care cauză, în ciuda unor muncitori aduși "în grup", desigur cu ajutorul unei "liste de prezență", sala nu s-a putut umple. În frunța celor veniți a cinsti memoria ilustrului autor se aflau - după cuviință - iluștri oameni de cultură ai contemporaneității precum Groza, Chișinevski, Răutu, ambasadorul sovietic Kavtaradze. Cu o mare reverență pentru ideile lor "îmăintate" și "biruitoare", au vorbit Sadoveanu și G. Călinescu. După

care s-a derulat un spectacol de tip *D-ale Carnavalului*, într-o atmosferă regizorală cu adevărat "revoluționară" a constat din perindarea la reprezentanților celor 14 asociații de scriitori "progresiști" din Asia, "«competență» care pune la dispoziția lui G. Călinescu...". Călinescu alocuțiunilor lor atât de reprezentative de asemenea o spontană a operei lui Caragiale, fidelă absurdului său scâmbios, fiecare vorbitor, sala se ridică în aplauda și ovaționa, scandând: "Stalin", «Gheorghiu-Dej», «Dun», «Gottwald», «Bierut» sau «Vâlco-Cervenkov», și meșteșugului scriitorului român dovedeau că într-un fel, la înălțimea "moștenirii" lui Stalin". Iată că urmașii scriitorului român dovedeau că în oficiu celebrarea în chip de neatestate de scrisul său, dar adânc de sensul adânc al acestuia...

Caragialismul, care n-a răbdarea de a rămâne în propria plutea atunci, în iarna anului 1952, roșu de propagandă, rușine, sânge al cetății noastre stalinizate, un conștiincios cronicar, Martinescu îi transcria prezența sărbătorii centenarului lui Caragiale, trebuie adăugat că, în timpul festinului un teatru din București ne-a oferit o serie de spectacole cu Caragiale - pentru asta ar fi trebuit întrerupte reprezentările sovietice!"

Gheorghe G.

Cartea actuală

Mircea Ciobanu - Regele Mihai și exilul românesc

ISTORIA PUȚIN CUNOSCUTĂ A ROMÂNIEI

În urmă cu câteva zile a fost lansată lucrarea "Regele Mihai și exilul românesc", o nouă mărturie asupra activității constante pe plan politic a Soveranului nostru îndepărtat prin forță de către elementele malefice comandate de Moscova.

Alături de M.S. Regele s-a aflat Comitetul Național Român, guvernul român aflat în exil, care a acționat permanent pentru ajutorarea românilor siliți să își părăsească Patria. În același timp o sarcină primordială a fost informarea Occidentului asupra situației reale din România înrobă de către URSS, reliefându-se în mod constant faptul, probat cu documente și fapte, că țara noastră devenise un stat captiv, aservit unor interese străine.

Volumul debutează printr-un dialog dintre scriitorul Mircea Ciobanu și M.S. Regele Mihai I al României, tema principală fiind cea a exilului românesc și a problemelor ivite de-a lungul anilor, a speranțelor și deznădejdilor acumulate pe parcursul unei jumătăți de veac, a realităților din lumea românească aflată în exil. Guvernanții comuniști au cenzurat cu strânsicie orice veste ce venea de dincolo de *Cortina de Fier* pentru a da senzația captivului din România că Lumea, Regele și compatrioții plecați i-au uitat definitiv și "noua ordine" instituită prin forță este un dat împotriva căruia nimeni nu se poate ridica.

Realitatea, probată cu numeroase documente, infirmă însă aserțiunea mincinoasă întreținută de guvernanții comuniști (și post-comuniști) de la București, o lumină nouă și necunoscută

pană astăzi izvorând din paginile acestei lucrări.

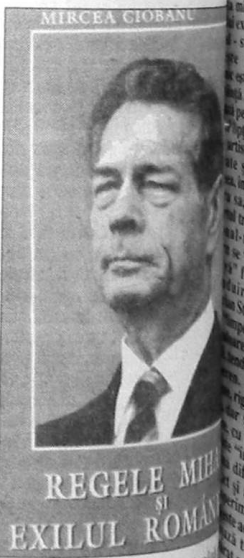
În primul ani ai exilului impus, un rol de frunte alături de Rege l-au jucat personalități cunoscute în lumea politică interbelică (și postbelică) cum ar fi Gen. Nicolae Rădescu, ultimul prim ministru numit liber de către Soveran și opozant față cu comunismului sovietic, Grigore Gafencu, fost ministru de Externe al Regatului Român și diplomat de carieră, General C. Petre-Lazăr, adjutant al M.S. Regele Mihai I, Constantin Vișoianu, fost ministru de Externe în guvernul Rădescu, precum și mulți alții.

Atât din cadrul dialogului dintre Soveran și dl Mircea Ciobanu cât și din documente se reliefează faptele și acțiunile concrete care zugrăvesc o nouă și necunoscută imagine (pană acum!) a acestor personalități ale istoriei naționale. Nici o clipă România

nu a fost uitată și mereu cei aflați departe au acționat în favoarea ei prin cuvânt și scris, indiferent de greutatea și opreliștile impuse de multe ori chiar de către guvernele occidentale care au căutat să protejeze Moscova în baza înțelegerilor încheiate la sfârșitul celui de al doilea război mondial.

Singura instituție care n-a vrut să stabilească nici o punte de legătură cu extremismul comunist sau nazist sau cu apărătorii dictaturilor, de orice fel ar fi ele, a fost instituția monarhică, așa cum a putut ea să supraviețuiască în exil, din 1947 până acum. Aici stă cauza războiului pe care ni l-au declarat și comuniștii, și legionarii, și apărătorii maresalului Antonescu", mărturisese M.S. Regele, fapte confirmate de documente și atitudini luate de-a lungul vremii de către reprezentanții celor trei orientări mai sus menționate. În acest context trebuie înțeleasă afirmația lui Grigore Gafencu continuată într-o scrisoare adresată în martie 1948 Soveranului: "Regele trebuie să rămână continuu, uneori cu prețul unor sacrificii dureroase, cavalerul nepătat al cauzei naționale. Acesta este motivul pentru care toți românii îi sunt profund credincioși". Faptele petrecute pe parcursul unei jumătăți de veac dovedesc nu numai că spusele marelui diplomat au fost profetice, ci, mai mult, confirmă o putere vizionară cu totul deosebită și o bună cunoaștere a calităților deosebite ale M.S. Regele Mihai I.

Document istoric de primă importanță pentru cunoașterea istoriei naționale, lucrarea domnului Mircea Ciobanu

MIRCEA CIOBANU
REGELE MIHAI ȘI EXILUL ROMÂNESC

constituie o sursă de primă mână istorică și, în același timp, pentru românii, o mărturie a patriotismului în fața căruia pălese și devin manifestările patriotarde și exilului și, mai ales, de astăzi.

Arhipelagul Satyricon

umflata, in care se zvârcolea mugind o lume pe care o credeam deja moartă, dar care mai agonizează încă și amenință să urce din nou spre noi. Astfel, prea aproape de noi, in aceeași seară, in sala "Amfiteatru" a Teatrului Național se zbate, urlând bolnav, cenaclul "Flacăra" și hidosul ei cap, Adrian Paunescu. Ar trebui ca măcar perimetrul Teatrului Național să rămână un arhipelag cultural cu ape limpezi care să delimiteze arta de minciuna politică, deghizată in manifestare artistică.

Anca Rotescu

... Sala Mare a Naționalului bucureșt...
Teatrul Național din Târgu Mures...
... oferit o seara memorabilă: o repre...
... ca atât de mult așteptatul spec...
... "SATYRICON" al regizorului VIC...
... IOAN FRUNZA, care reproduce...
... în întregime fragmentele pas...
... din romanul omonim al lui...
...
... ultimii patru ani au adus cu ei o adevă...
... ta explozie de producții teatrale. Din...
... însă de această revigorare bine veni...
... pe multe dintre acestea le-am receptat...
... latura lor șocantă, agresivă și aceasta...
... în făcut să le catalogăm, cu îngăduință...
... drept teatru experimental sau...
... conformist sau de proiecte. De aceea...
... "Satyricon", care ne aduce...
... înțelegerea cu ce este spectacolul...
... lumea teatrului pe calea spectacolului...
... leșărat și nu pe cea a socurilor, a avut...
... impact deosebit, dar și diferit in raport...
... disponibilitatea și nevoia fiecăruia de...
... "Satyricon", așa cum l-a conce...
... regizorul Victor Ioan Frunza, urmea...
... cea mai bună tradiție a teatrului româ...
... post-modernist, de la Liviu Ciulei...
... pe care de altminteri, îl și recu...
... ca model.

El propune o abordare policromă, firească și barocă a unor teme care cel mai adesea ne crispează: grandoarea vieții, misterul morții, frontiera labilă dintre acestea, o lume in dezintegrare, cea a epocii lui Nero, fațetele multiple ale crotismului, homosexualitatea, prietenia. Dar, mai mult ca orice, Satyricon înseamnă vitalitate - ca răspuns la întrebarea ce este moartea, ca alternativă la iminentul sfârșit al societății. Registrul acestei abordări este complet și complex, căci, așa după cum ludicul și tragicul, superficialitatea și profunzimea își dau mâna in acest spectacol, tot așa se îmbină toate elementele lui. Urmărindu-l, gândul te poartă spre operă, spectacolul total prin excelență. Aceasta nu se datorează numai ineditului dat de prezența orchestrei in fosă, ci întregului ansamblu și sincerității care-l caracterizează. Se poate vorbi astfel de o împletitură extraordinară, până la contopire, între muzică și poezie, comedie și dramă, arte figurative și cinematografice, scenografie și costume.

Intenția declarată a lui Victor Ioan Frunza este de a redefini regia ca direcție de scenă, asumându-și îndrumarea și

directionarea unei munci colective, a unui spectacol ce este creat de o întreagă echipă, iar Satyricon este expresia unei depline reușite. Componentele spectacolului sunt adevărate boabe de coral, capabile să trăiască separat, in colonii, in atoli, in marele arhipelag "Satyricon". Este nedrept, dar fascinant, rolul geografului care sparge taina arhipelagului (temă) pentru a evidenția existența de sine stătătoare a fiecărei insule (tablou) și coboară in adâncuri pentru a descoperi viața internă a coloniei (variațiune) pe care o descompune in elementele ei separate, fiecare cu personalitatea lui marcantă, bine definită, numite regie, scenografie, interpretare, muzică sau mișcare scenică. Conștiința de nedreptatea pe care o facem echipei și pentru că teatrul poartă in el nume de oameni, menționam câteva: actorii Dan Glasu, Nicolae Cristache, Nicu Mihoc, Mihaela Rădescu și studentul Balazs Attila, iar alături de ei Adriana Grand, realizatoare a decorurilor și a costumelor, și Dorina Crișan Rusu, creatoarea temelor muzicale.

Și pentru că vorbeam despre arhipelaguri, să nu uităm valurile zgomotoase,

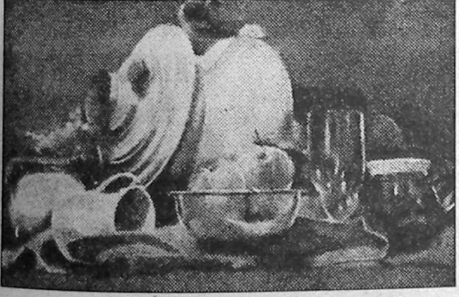
Carte plastic Adrian Stoenică -

Victor poet al sincerității și al adevărului

... vrea să-și insenineze sufletul și să-și...
... prezească gândurile in vecinătatea...
... omului născut și nu făcut n-are decât să...
... cea pragul Galeriei de Artă "Galateea" în...
... București și să admire lucrările semnate...
... Adrian Stoenică, membru al Uniunii...
... ărilor Plastice și prezentate in cea de-a...
... tea sa expoziție personală.

... înțelegere.

Prima realitate o constituie Peisajul. Născut la Breaza - Prahova și "călător" prin aplecare poetică, contemplativ până la scufundarea in vis, dar și riguros "lucid" când este vorba s-aleagă și să ierarhizeze, Adrian Stoenică ne oferă o suită de compoziții cu totul remarcabile. Suntem impresionați de profundele alchimii generatoare de viață și explozie vitalistă pe care le bănuim in "Primăvară", "Primăvară in Gulești", "Primăvară in Militari"... Nu puteau lipsi muntii și plaiurile care i-au fermecat anii copilăriei: Bucegii văzuți de la Breaza, Peisaj la Slănic, Biserica de la Slănic și altele. Nu pot să nu constat o inrădire de simțire și viziune cu Monica Gorovei.

... în...
... miraco...
... existen...
... stăpâ...
... te tem...
... estica...
... și că...
... pe dru...
... opini...
... artistice...
... te și de...
... in pic...
... sa, ar...
... tradi...
... al-mo...
... se "re...
... fără...
... luiri...

... Florile - toate (Violete de Parma, Narcise, Flori de magnolie) cu parfumuri și culori inimitabile și cu petale măta-soase și frunze discret

... Stoenică știe că un artist matur, adimpeziți", trebuie să imbine și să pună...
... are tot ceea ce, indiferent de curente, tendințe, orientări etc... s-a dovedit a...
... en. Să se explice respectul pentru...
... riguros și aplicat, compoziție inven...
... dar și armonioasă, culoare înval...
... cu purități și transparențe impre...
... "intinsă" neted și cu delicatețe în...
... și difuză, însă vie, vibrând. Același...
... și aceeași superioară înțelegere o...
... prin și la capitolul realitate - artă...
... este adevărat că pictorul nu spune tot...
... ză tot pe tavă, apoi tot atât de...
... rat este că - prin sugestiile pe care le...
... porcăz in lucrările sale - îi oferă...
... rului destule cărări de pătrundere și

hrănitore - sunt lucrate cu admirație și devotament de îndrăgostiți.

Ființa desenului - prezentă și in detalii - somptuoșitatea compoziției și puternic simț al culorii (întălnim inspirate sinteze de albastru, maroniu, galben, alb, mov, argintiu, roșu, auriu - in bogate game de tonuri) se armonizează in spiritul celei mai valoroase tradiții in Naturile Statice expuse (Samovar cu vas de sticlă, Vase și samovar, Natură statică cu mere).

Expoziția lui Adrian Stoenică - prin atmosfera tonică care se degajă din lucrări - vine să întâmpine sărbătoarea Nașterii lui Cristos și a renașterii speranței oamenilor in Bine, Adevăr, Dreptate și Credință.

M. Augustin

"LIMBA NOASTRĂ-I LIMBA SFÂNTĂ!" O "TELE-GRAFIE" FĂRĂ... ORTOGRAFIE!

După cum se știe, TELE-GRAFIE înseamnă SCRIERE LA DEPARTARE, ceea ce, uneori, se vede și pe micul ecran, iar ORTOGRAFIE înseamnă SCRIERE CORECTĂ - ceea ce, din păcate, nu se vede întodeauna la emisiunile TVR! Voi da câteva exemple culese din emisiuni dedicate copiilor și adolescenților, unde greșelile sunt cu atât mai grave, dat fiind că micii telespectatori, văzându-le pe micul ecran, cred că așa este bine! Astfel, in prima ediție a rubricii CARTEA ALBA (sa fie, oare, traducerea expresiei franceze CARTE BLANCHE = MÂNĂ LIBERĂ?), au apărut scrise următoarele anunțuri:

- TRIMITE-ȚI casele sau veniți personal cu ele;
- Dacă vrei să vă ÎNSCRIE-ȚI la "Fan-Club X";
- SPUNE-ȚI care sunt preferințele voastre.

restul!" (in loc de DUCETI). Asemenea "scăpări" inadmisibile sunt mai mult decât penibile pentru mass-media cu cea mai largă audiență! Personal, nu cred că ele pot fi puse doar pe seama dactilografelor, care, mai nou, răspund de compartimentul M.E.S. (probabil "mașina erorilor scrise!"). Aceste greșeli se datorează cu siguranță și in primul rând, tele-redactorilor care semnează emisiunile respective, dar care nu le revăd înainte de difuzare!

... Dacă TVR nu face decât o foarte anemică instrucție (in sensul școlar, firește) in domeniul exprimării corecte in limba noastră, măcar să nu facă o "anti-instrucție" prin greșeli de genul celor semnalate și care - din nefericire - sunt departe de a fi singurele!

Prof. Gh. Constantin

Cei de la Televiziunea Națională nu știu, oare, că formele corecte sunt: TRIMITETI, ÎNSCRIETI, SPUNETI? Se vede treaba că NU, din moment ce într-un foarte recent episod al serialului SALVAȚI DE CLOPOTEL, a apărut

P.S. Parcă spre a "compensa" scrierea separată a unui cuvânt ce trebuia scris ÎNTREG, subtitratoarea filmului ÎNGERUL NEGRU a scris într-un cuvânt ceea ce trebuia scris in două: INTRUTOTUL, in loc de ÎNTRU TOTUL!

Rectificare

In articolul acad. Gabriel Tepelea "Câteva probleme actuale in domeniul culturii", din nr. 32, săptămâna 4-10 mai 1994, al săptămânalului "Dreptatea", pagina 15, coloana a II-a, s-a strecurat o greșală care denaturează sensul propunerii. Se va citi corect "Includerea in programul comunitar «Caleidoscope» (din cadrul «Phare») a monumentelor" in loc de "caleidoscope", fiind vorba de un substantiv propriu, "Caleidoscope". Programul "Caleidoscope" poate imbinda dimensiunea economică (din programul "Phare") cu reconstituirea monumentelor istorice, a căilor de acces spre acestea cu valențe turistice, venind astfel in sprijinul culturii.

Dreptatea

Schimbarea axelor comerciale în Balcani

O posibilă și nouă configurație

PERSPECTIVE POSIBILE FACTORI NOI ÎN ECUAȚIE

În mod tradițional axele comerciale în Peninsula Balcanică au avut direcția Nord-Sud. Într-un context politic dat, de-a lungul istoriei, produsele au circulat dinspre Europa spre Orient pe aceste coordonate, lucru confirmat și de faptul că la începutul acestui secol exista intenția din partea Berlinului de a face legătura cu Bagdadul prin Belgrad. Dincolo de interesele strategice întrevăzute la acea vreme de polițiștii germani, trebuie luate în considerare realitățile economice existente atunci. Astăzi, conflictele interetnice și confesionale din fosta Iugoslavie, tensiunile din ce în ce mai mari dintre Atena și Skopje, dintre Tirana și Belgrad, pun din ce în ce mai mult sub semnul întrebării viabilitatea axei comerciale nord-sud și se întrevăd constituirea uneia noi de la vest la est, între Adriatică și Marea Neagră pe de o parte, pe cursul Dunării și Rinului pe de alta. Modul în care guvernanții români vor înțelege să profite de poziția geo-strategică și economică a țării va determina și dezvoltarea noastră în mileniul următor.

Unul dintre proiectele deja concepute ar putea lega prin căi ferate și autostrăzi litoralul adriatic albanez cu zona Mării Negre și, de ce nu, cu bazinul Mediteranei. Ankara manifestând interes deosebit în această direcție. Nu trebuie uitat faptul că populația micului stat balcanic este în proporție de aproximativ 90% de religie musulmană, simpatizând, de ambele părți, puternic. Fără îndoială, din calcul nu poate fi scos Belgradul deoarece Albania manifestă dintotdeauna un interes deosebit pentru provincia Kosovo, locuită în cea mai mare parte de către etnici albanezi. În acest sens pretențiile Tiranei comuniste și post-comuniste au fost mereu aceleași. Pe de altă parte, liderii politici sârbi manifestă reticență și chiar teamă față de concretizarea unor astfel de proiecte și, după cum afirmă presa iugoslavă, există pericolul ca "Islamul să ajungă până în Kosovo".

Proclamarea independenței Macedoniei, act recunoscut de către membrii Comunității Europene - mai puțin Grecia - a adus în "tabăra" turco-albaneză și acest nou stat independent. Lucrul este explicabil deoarece Atena nu mai este dispusă să ofere Macedoniei terminalul de la Salonica, stare ce determină reorientarea politicii economice de la Skopje. De câștigat are și Bulgaria, direct interesată în construirea unei infrastructuri rutiere și feroviare care să asigure o legătură facilă între Bulgaria, litoralul adriatic - deci centrul bazinului mediteranean -, și inima Europei, respectiv Germania de astăzi. Ministrul adjunct al Transporturilor de la Skopje, Jorgo Sundovski, reliefând faptul că Macedonia ar putea fi asfixiată pe de o parte de politica Atenei, pe de alta de cea a Belgradului, consideră că atât Germania cât și Italia au interese deosebite în zonă. De altminteri au fost deja lansate

proiecte în acest sens atât de către grecii cât și de către germani, "în funcție de biemele legate de finanțare, ele capete viață în circa trei sau cinci ani". Macedonia, țară fără ieșire la mare, are interesul să își reorienteze politica comercială în situația dată.

POSIBILELE AVANTAJE ALE ROMÂNIEI

Realizarea de dată recentă a legăturii între Marea Neagră și Marea Mediterană prin intermediul canalelor Rin-Dunăre-Marea Neagră ne conferă un privilegiu, mai ales dacă se ține seama de faptul că portul Constanța este cel mai mare în bazinul pontic. Interesele noastre, festate, atât de către vest europenii cât și de către Turcia, sunt limpede din punct de vedere. De altfel, în ceea ce ne privește au existat și există propuneri din partea partenerilor occidentali care sunt în interes în investirea de capital pentru a realiza standarde europene a infrastructurii românești în domeniul feroviar și rutier. Pe axa comercială vest-est (sau est-vest) România trebuie să își găsească locul potrivit de înșăși poziția sa geografică. Lucrul perfect posibil și depinde doar de găsirea punctului cardinal spre care se vrea să se

CEMOMORAREA ASEDULUI BERLINULUI

În iunie 1948, Armata Roșie din zona Berlinului de Est a declanșat pe neașteptate, o blocadă a părților rămase libere din restul fostei capitale germane. Au interzis accesul în metropolă, pe toate căile terestre, scontând capitularea orașului prin înfometare. Stalin își freca probabil mâinile, mulțumit că a dat lovitură de grație capitaliștilor occidentali, dobândind astfel o victorie de prestigiu a comunismului armat moscovit. Numai că, tot atât de promptă, a venit și riposta: Air-liftul! Puntea aeriană s-a încheiat imediat, constituită din aviația aliaților occidentali: Enormele "Constellation's" (avioane americane de transport, cu câte 4 motoare, cele mai mari din aviația britanică și franceză, atât din cea militară cât și din cea civilă, s-au angajat într-o cursă non-stop între Occident și Berlinul Occidental). Bineînțeles că aviația de vânătoare occidentală era gata pentru orice eventualitate de ripostă din partea ciolovecilor, dar ursul a trebuit să rămână în bărlug, mormând doar mâniaș. Cam 27.000 zboruri ale avioanelor celor 3 aliați apăsători au fost efectuate neîntrerupt între iunie 1948 și 12 mai 1949, aducând vest-berlinezilor câteva milioane de tone ali-

mente, îmbrăcăminte, combustibil și alte articole de primă necesitate. În fața eșecului blocadei, Armata Roșie a fost constrânsă să fidece blocada, permițând liberul acces în Berlinul de Vest, după 12 mai 1949, pe toate căile. Evenimentul a fost consacrat și prin ridicarea unui monument, la care s-au desfășurat diferite ceremonii, chiar și acum, în timpul vizitei lui Eltin în Germania. Cu siguranță că actualul țar nu a înghițit cu prea multă ușurință bucatele afese, oferite de Helmut Kohl, oricât de afese vor fi fost ele!

CHINA

Un dizident chinez, catolic fidel Romei, condamnat cu ani în urmă pentru culpa de a fi uneltit spre a răsturna ordinea politică a celei mai populare republici comuniste din lume, a fost eliberat înainte de termen. Poate, această știre ar fi putut provoca un sentiment de ușurare în lumea civilizată, dacă, la numai o zi interval, "Vocea Germaniei" (13.05.1994) nu ar fi transmis că Lieng Ju, din Shanghai, care conducea o organizație ce controlează respectarea drepturilor omului, a fost arestat. În orice caz, mai mult au de pierdut chinezii decât americanii, prin diminuarea schimburilor comerciale dintre cele 2 țări, iar clauza națiunii celei mai favorizate i-ar putea fi retrasă Chinei de

către președintele Bill Clinton.

Cifrele anunțate de diferitele posturi de radio diferă în ceea ce privește totalul execuțiilor capitale, în cursul anului 1993, pe cuprinsul Imperiului (Roșu) de Mijloc. "Europa Liberă" (5.V.1994) anunța executarea a 3.900 condamnați la moarte. BBC-ul vorbea de "numai" 1.400. Ambele posturi indicau aceeași creștere cu o treime față de 1992. În plus o organizație a respectării drepturilor omului în China făcea cunoscută situația care și în această privință s-a înrăutățit, prin numărul sporit de dizidenți, din China și din Tibet, încarcerați în cel mai populat stat (comunist) din lume.

LITUANIA

Președintele republicii baltice a cerut Bielorusiei să-și reducă substanțial numărul trupelor staționate în zona adiacentă frontierelor dintre cele trei țări: Polonia, Lituania și C.S.I., spre a dezmorsă tensiunea regională.

BASARABIA

Congresul Frontului Popular Creștin Democrat, întrunit în capitala Republicii Moldova, l-a ales pe Iurie Roșca drept președinte și a cerut ca Uniunea Europeană să nu primească Moldova ca membră decât cu condiția eliberării imediate a lui Ilie Ilașcu și a grupului său, condamnați la pedepse variind între pedeapsa capitală (Ilie Ilașcu) și 6 ani închisoare.

ESTONIA

Parlamentul micului stat baltic a decis să modifice componența reprezentanților țării care au semnat convenția (ultima) cu C.S.I. Balticii doresc să renegocieze tratatul care prevede retragerea trupelor din fosta Armată Roșie până la 31 august a.c. și continuarea activității stației Radar ruse (cea mai puternică din nordul Europei) pe încă 5 ani. Cele mai vehemente proteste se îndreaptă contra rămânerii și întreținerii (din fondurile bugetului

statului leton) a pensionarilor ruși. Nu putem să nu ne reamintim una din cauzele morții violente (sinatului) contra lui Lucrețiu Pătrășcanu a fost și mărturisirea lui făcând ofensa comuniștilor moscoviți, că România achitată de 3-4 ori suma datorată de păgubirii de război URSS-ul în 1945. Estonia are suprafața Moldovei (fără Basarabia și fără Sneguri) și știe ce vrea!

STATE CARE PATRONIZEAZĂ TERORISMUL

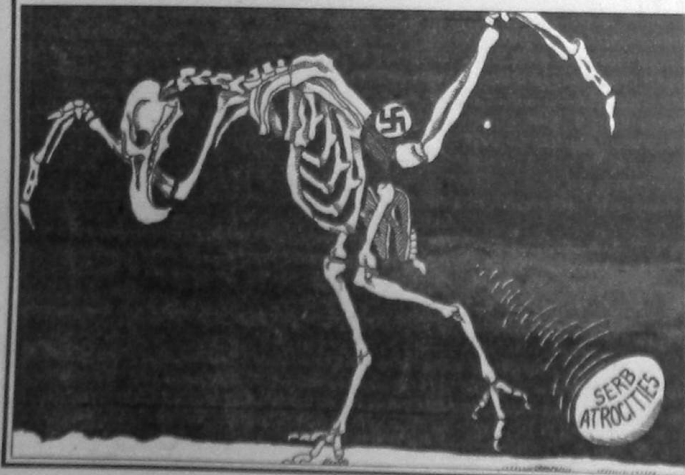
Un for oficial din SUA a făcut cunoscut că 7 state încurajează terorismul și plan internațional. Cel mai periculos este Iranul (și mai puțin controlabil) urmat după cum se știe, a instituit un program care să recompenseze pe eventualii lideri sin al lui Salmon Rushdie, autorii "atentatelor satanice" considerate de polițaii din Teheran, drept cetera bitorie la adresa mahomedanismului mează, apoi, Irakul, Libia, Siria, Coreea de Nord și Siria.

RECENTA ESCAPĂRI A LUI JIRINOVSKI

Invitat de o grupare politică reprezentată în parlamentul Yugoslav (strânse) șeful PLD-rus, Vladimir Jirinovski, s-a grăbit să vină la Belgrad rostească una din sentințele ce obișnuieț opinia publică internă: "În Serbia NU au ce căuta trupele militare care să supraputere slavă și trimite o sută până la trei sute de militari care să restabilească ordinea în Serbia Mare).

RISUL ZIARISTILOR

La Sarajevo, în Bosnia, a fost reluată zilele acestea o plăcă comemorativă purtând numele la 66 de ziariști uciși pe timpul exercitării profesiei lor în fosta Iugoslavie, de la începutul ostilităților și până în prezent.

Interpelare

adresată domnului prim-ministru Nicolae Văcăroiu și domnului ministru al afacerilor externe, Teodor Meleșcanu

DECLARAȚIE

Prin adresa Camerei Deputaților nr. 35/1.G. din 4 mai 1994, semnată de dl deputat Ioan Gavra, cu menționarea calităților sale de vicepreședinte al Camerei Deputaților și de vicepreședinte al PUNR, se cere dlui Procuror General al României "punerea sub urmărirea penală a domnilor deputați Petre Roman, Traian Bănescu, Adrian Severin, Rada Istrate și a altor lideri P.S.N., cu explicația că aceștia ar fi "prejudiciat țara și economia națională de sute de milioane de dolari". În sprijinul acestei cereri, dl deputat Ioan Gavra invocă "probleme indiscutabile de abuzuri și corupție cuprinse în Raportul comisiei parlamentare pentru cercetarea fenomenelor de corupție și ale Corpului de control al primului-ministru". Se mai susține că "aceste persoane se bucură încă de imunitate parlamentară" și că "pentru ca imaginea Parlamentului României să fie percepută în mod real și obiectiv de către electorat, aceste persoane nu mai au dreptul moral de a fi membri ai Parlamentului României". Adresa se încheie cu cuvintele: "Să demască corupția națională prin cei care au patronat-o în mod oficial".

Intocmirea și semnarea acestei adrese constituie un grav abuz al dlui deputat Ioan Gavra, sub două aspecte:

1. Prin folosirea unei hârtii cu antetul Camerei Deputaților, semnarea ei în calitate de vicepreședinte al Camerei și aplicarea ștampilei Camerei, dl deputat Ioan Gavra a angajat oficial Camera Deputaților. Și aceasta, în condițiile în care nici plenul Camerei și nici Biroul Permanent nu au adoptat hotărârea de a-l sesiza pe Procurorul General și nici nu au luat măcar problema în discuție. În aceste condiții, este clar că trimiterea acestei adrese nu constituie decât o inițiativă personală a dlui deputat Ioan Gavra și un grav abuz al său, prin faptul că a luat această inițiativă fără încuviințarea prealabilă, necesară, a plenului Camerei sau a Biroului Permanent, a căror implicare a angajat-o totuși în mod nelegitim.

2. În sprijinul cererii sale, dl deputat Ioan Gavra invocă Raportul comisiei parlamentare pentru cercetarea fenomenelor de corupție și Raportul corpului de control al primului-ministru. Or:

- raportul comisiei parlamentare este abia în curs de elaborare, nefiind definitiv și nefiind prezentat Parlamentului, motive pentru care nu putea fi invocat;

- nici raportul corpului de control al primului-ministru nu putea fi invocat, deoarece nu a fost adus până în prezent la cunoștința Camerei Deputaților.

De aceea, invocarea, în numele Camerei Deputaților, a acestor documente, constituie și ea un grav abuz și un atac nelegal și imoral la adresa unor colegi-deputați. Indiferent de deosebirile de vederi politice care ne despart pe noi, reprezentanții diferitelor partide, orice atac la adresa unor adversari politici trebuie să respecte normele morale ale deontologiei parlamentare și ale loialității.

Grupul parlamentar P.N.Ț.C.D. și PER protestează contra acestui abuz al dlui deputat Ioan Gavra, considerându-l ca pe o gravă abatere disciplinară, pentru care solicităm deschiderea unei anchete disciplinare împotriva Domniei-sale și demiterea sa din funcția de vicepreședinte al Camerei Deputaților.

ÎN NUMELE GRUPULUI PARLAMENTAR P.N.Ț.C.D. și PER.
Răsvan Dobrescu

Obiectul interpelării: Refuzul vizitei M.S. Regelui Mihai I, de Sărbătoarea Sfințelor Paști în Timișoara.

Mitropolitul Banatului, I.P.S. Nicolae Corneanu și Primarul Timișoarei, domnul Viorel Oancea, au invitat pe fostul Suveran al României, M.S. Regele Mihai I, de Sărbătoarea Sfințelor Paști, să facă o vizită particulară în orașul-martir - Timișoara.

Guvernul României nu a aprobat această vizită pe considerentul că "aici nu se poate asigura protecția vizitei Regale" și că în zona acestui oraș se pregătesc manifestări "pro-monarhiste și anti-monarhiste", iar Familia Regală n-ar trebui să meargă acolo unde "se pregătesc convulsii și tulburări".

După cum se cunoaște, negocierile între Guvern și emisarii regali s-au desfășurat între 8-28 aprilie a.c. În finalul negocierilor guvern s-a cerut emisarilor regali să aleagă, pentru vizită, mănăstirea Putna, Curtea de Argeș sau Olănești. În cazul acceptării uneia dintre aceste propuneri, Guvernul se obliga să suporte cheltuielile de deplasare și de protocol ale vizitei.

Maniera în care Guvernul a tratat problema vizitei Familiei Regale în Timișoara a dovedit ipocizie, cinism și sfidare față de populația Timișoarei, primul oraș declarat liber de comunism în 20 decembrie 1989, față de autoritatea bisericească, autoritatea locală și, îndeosebi, față de Regele Mihai I.

Întrebare:

1. - Cum justifică Guvernul încălcarea art. 25, al. 2 din Constituție, prin pretextele minore sau inventate, s-a împiedicat vizita privată a M.S. Mihai I în Timișoara, cu ocazia Sfințelor Paști?

2. - Cum justifică Guvernul lipsa de respect și disprețul față de Timișoara, de autoritatea locală și bisericească din acest oraș-martir, manifestate în negocierile mult tergiversate cu vizita Familiei Regale în Timișoara?

Dr. ing. Tănase P.
Senator P.N.Ț.C.D.

Informare

Grupul Parlamentar P.N.Ț.C.D. și presa în legătură cu șirul de articole apărute în ultimele 6 luni în revista România Mare, legate de persoana mea

Atenția specială pe care mi-o acordă România Mare în legătură cu un accident de circulație pe care l-am avut în 1991 a început să se manifeste prima dată în noiembrie 1993, după ce, în ziarul România liberă, sub semnătura lui Adrian Niculescu, profesor la Universitatea din Milano, a apărut articolul "Dentistul", care evoca trecutul senatorului de Caraș-Severin Ștefan David (PSM), fostul șef al Securității din județ, iar în anii 50 al securității din Oravița, oraș în care domicilez.

Adrian Niculescu, împreună cu o echipă a televiziunii italiene RAI-2 a făcut în ianuarie 1993 un documentar în zona Oravița, în care au fost luate interviuri unor foști deținuți politici și deportați în Bărăgan, actuali membri ai P.N.Ț.C.D., care în timpul anilor 50 și ulterior au avut de-a face cu tratamentele domnului senator David, în calitate, pe vremea aceea, de șef al Securității. Filmul a fost difuzat pe canalele de televiziune europene și în Japonia.

În articolul "Dentistul" sunt redată și porțiuni din interviurile luate de echipa italiană.

După plecarea echipei italiene am început să primesc semnale că senatorul Ștefan David se interesează de dosarul meu privind accidentul de circulație din 1991. Astfel, asupra echipei de polițiști care au făcut ancheta se fac diverse presiuni pe linie de serviciu, iar expertul care a întocmit expertiza în dosarul de anchetă este oprit pe stradă de inuși domnului senator, care îl face incompetent, invocând expertiza în cazul meu.

O copie după dosarul cu accidentul, care era conservat la Procuratura Reșița și în care era dată, la timpul respectiv (1991), soluția de *neîncepere a urmării penale*, este sustrasă de senatorul David și imănădată lui C.V. Tudor care sesizează pe domnul Dan Mirescu din Corpul de Control al primului ministru și membru marcant al P.R.M.

Dan Mirescu începe să scrie în România Mare opinii personale în legătură cu cazul accidentului meu, începând cu noiembrie 1993, după apariția articolului "Dentistul", iar pe planul activității din cadrul Corpului de Control sesizează Parchetul General, care, prin Hotărârea nr. 9364/1993 (noiembrie), infirmă soluția inițială a Procuraturii Reșița, dispunând completarea dosarului și urmând a-mi comunica rezultatul, așa cum am fost anunțat printr-o scrisoare a Parchetului General.

Timpe de șase luni, Parchetul General nu a completat nimic la acest dosar, în schimb România Mare continuă, la comanda domnului senator David, să mă trateze cu o constantă atenție.

Este greu de presupus că în 1993, când deja eram lider în zonă al P.N.Ț.C.D.-ului și când cei ca mine eram făcuți în mod constant bandiți și trădători de țară, uneori chiar de către autoritățile de atunci, cineva ar fi avut interesul sau ar fi îndrăznit să mușamalizeze faptele comise cu ocazia respectivului accident, așa cum pretinde România Mare. Consider că soluția dată inițial în dosarul Procuraturii Reșița este cea

corectă, iar dacă Parchetul General dorește să completeze dosarul și să refacă ancheta poate să o facă, personal oferindu-mă de a aduce orice probe suplimentare, probe care încă nu mi-au fost cerute.

Atacurile din România Mare au, evident, un caracter politic, iar faptul că Parchetul General a infirmat prima soluție dată în dosar se datorește presiunilor exercitate chiar din interiorul instituției de către unii procurori, foști securiști reincadrați la Parchetul General după 1990, dintre care un fost coleg al domnului senator David mă amenință mereu public că mă termină.

În rest, aștept România Mare să ofere o fotografie de calitate, nu cea existentă la arhiva Camerei Deputaților.

Sturza Popovici Cornel
Deputat P.N.Ț.C.D. de Caraș Severin

Lumini și umbre din Senatul României A căzut o stea

Senatorul Ion Aurel Stoica a fost o figură remarcabilă ale vieții noastre post-decembriște. Ardelen așezat, gândire profundă, cumpănat în poziții de adopta, izvorăște totdeauna dintr-o credință în idealurile democratice, și stima tuturor celor care l-au cunoscut și apreciat și recunoscut puterica personală.

De aceea, plecarea sa fulgerantă, tură dintre noi este o mare pierdere pentru noastră parlamentară, pentru Senatul și în urzirea idealurilor democratice i-au călăuzit activitatea și acțiunile pe întreprins.

El a fost apreciat deopotrivă de prietenii adversarii săi politici, pe care i-a tratat cu condescendență.

Credința populară ne spune că a căde o stea, moare un om.

Steaua senatorului Ion Aurel Stoica neașteptat sâmbătă, 7 mai a.c., lăsa în memorie imaginea unei dăre strălucite a lasat, totuși, și un imens gol în jurul care sunt convins că vom simți atât noi, saii din Senatul României, cât și cei care reprezintă și l-au ales în acest for.

Senator Dr.
Șerban Săndulescu

FIRMA JAMIL ZAMEL Ltd.

acordă în mod excepțional la următoarele produse import

reduceri de preț

I LIKE AUSTRIA AT THE HEART OF EUROPE

Austria:

- * NAPOLITANE CACAO DUBLE15%
- * COCONUT-CAPUCINO.....15%
- * JUICE ORANGE 1.5l.....15%
- * JUICE LEMON 1.5l.....15%
- * MIRINDA (cutie 0.5l).....15%
- * BISCUȚI PRINZEN ROLL CU CREMĂ DE CIOCOLATĂ ȘI ALUNE10%
- * SUCURI NATURALE ORANGE, GRAPEFRUIT, MULTIVITAMINE ȘI SUC DE ROȘII10%
- * BERE GOLD FASSL (sticlă de 0.330l).....10%

Grieskirehner
BERE SPECIALITÄTEN SEIT 1708